Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2107 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BẢY 22 AOÛT 1925 — NGÀY MÙNG 4 THÁNG BẢY NĂM ẤT SỬU — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 17

PHÁP-CHÁNH — PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	BỔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Mỗi năm.....	12$00	15$00
Sáu tháng.....	6 50	8 00
Ba tháng.....	3 50	4 50

BÁN LẺ MỖI SỐ... 0$05
Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng mà trả trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

聞新省六 報日中南

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal, rue Catinat, 120-122
(1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Devignon, Boucket & Cie, 9, rue Tronchet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, và mandats gởi mua báo khi đề ngày cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn lại về đường bưu thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

ĐIỀU MONG-MỎI TỐI THIẾT

về nghề thuốc Tây ở xứ ta sau nầy

Thuốc Tây không phải không rất lạ cho người mình, mà người mình cũng đã đến cái thời-kỳ phải cần đến thuốc Tây, chỉ vì cái trình-độ sanh hoạt của người mình chưa thích-hợp được với sự dùng thuốc Tây, mà cách chữa bịnh bằng thuốc Tây ở trong xứ mình hiện thời quả cũng chưa được thập phần chảo dào như ở các xứ bên Tây, nên cái công dụng thuốc Tây chưa thấy rõ rệt lắm ở trong xứ mình, mà người mình vẫn cũng còn ít người ưa dùng thuốc Tây vậy. Nay mươn bỏ cứu những điều khuyết điểm ấy thì nên làm thế nào?

Cái khuyết điểm thứ nhứt là nguyên nhân bởi người mình chưa có đủ tiền của dùng được thuốc Tây; cái khuyết điểm thứ hai nữa là nguyên-nhân bởi người mình chưa trực tiếp thân cận thầy thuốc Tây. Cách bổ cứu những điều khuyết-điểm ấy là chỉ có làm thế nào cho người mình không phải hao tốn lắm bạc nhiều tiền mà cũng được chịu sự điều-tế kỹ càng, hưởng cái thuốc thang hoàn bị, kẻ nghèo cũng như kẻ giàu, kẻ không biết cũng như kẻ biết, ấy tức là cái công dụng thuốc Tây khắp được đến cả mọi người thọ huệ, mà suốt trong xứ sẽ không người nào không ca tụng thuốc Tây, hoan nghênh thuốc Tây lại quả hơn ưa dùng thuốc Tàu ngày xưa vậy.

Trước hết ta hãy mong về các nhà thương trong xứ cách khám-bệnh điều-trị đều hết sức cải-lương. Vẫn biết rằng các quan thầy Tây xem bịnh cho thuốc ở các nhà-thương hãy gửi cũng không phải là không ân-cần chu chỉ, mà cái tài học của các ngài đem ra ứng dụng về việc xem bịnh làm thuốc đầu ở đâu cũng vậy, dẫu đối với người nào cũng vậy, không lẽ đối với kẻ bần hàn chịu thì lại có khác những kẻ giàu có biết ơn; song một cái nhà thương, người nằm chữa thuốc kẻ hàng trăm, người đến xin thuốc kẻ hàng ngàn, mà một quan thầy thuốc, cái thì giờ mỗi ngày mỗi buổi lại chẳng được là bao, đối với những người bịnh là những người tinh ý không thông, ngôn ngữ không đồng thì trường tài học đến đâu, ân cần châu chỉ đến đâu, cũng khó làm sao mà tinh tế cần thận cả cho được; nhứt là trong cái chỗ chữa bịnh làm thuốc, mà thường lại lâu có cái lẽ lối việc quan, cái dức nhân từ, cái lòng gần gũi của một ông thầy thuốc còn e chưa đề mà thể thiếp được bịnh tình, yên ủi được khổ thống cho người ta, mà biết bao nhiêu cái tiếng đảm dọa cái bộ hống hách, cái cách hất-hủi của các công khán-hộ chánh, ông khán-hộ phó cứ làm cho người ta phải khiếp, phải hoảng, phải không dám mở miệng hé răng, thì khổ thống chẳng thêm, mà cái bịnh-tình u-ẩn của kẻ bịnh nhân làm sao mà thấu cho đến cái con mắt tôn nghiêm của người xem bịnh cho thuốc được nữa. Nay mong ở các nhà thương trong xứ, nhà nước sẽ luyện lấy nhiều những y-sinh bản xứ giúp việc các quan thầy Tây, tùy số người bịnh nhiều ít mà để người sản sóc trông coi, trừ những bịnh quan-trọng lắm phải trình hỏi quan thầy Tây, còn các chứng bịnh thường thường thì phần ai người ấy làm, xem bịnh thế nào cho thật tình tường, làm thuốc thế nào cho thật cần thận, mỗi phòng giao có một người chuyên trách, làm tốt thì có thưởng; làm xấu thì có phạt, cho biết tự phấn khích, tự ý thủ, mà khỏi có suy-lụy nhau, những kẻ làm công làm việc trong nhà thương thì phải theo đúng mạng-lệnh của y-sinh mà không được có điều gì xâm phạm đến người bịnh, hễ thấy động có việc gì đến có người bịnh kêu-la oán thán thì khiến trách rất nghiêm ngặt; cơm nước thuốc thang của người bịnh đúng, về phòng nào phải có người y-sinh phòng ấy xem xét hẳn-hòi, mà bất thời phải thường phải thanh-tra vào tận nơi khám soát nữa; có thể thì bịnh-viện mới thật là một nơi dưỡng lành mà cuộc y-lý mới làm trọn được các chức vụ tiền-hậu.

Sau nữa ta mong về các nhà y học ta đã có công ăn học, lãnh thộ được cái học-thuật lưrơng-hảo về nghề thuốc của Thái-tây, thì nên có cái bảo-phụ lớn lao lợi việt tế nhân, cứu chữa tài tật khổ cho đồng-bào, về dưỡng cái sức khoẻ cho nòi giống, hoặc dùng sự ở trong các y-viện thì đem hết công-tâm công-dức mà tận trung với cái chức-vụ của mình, đừng để cái lối hư nguy cầu-thả như ai mà cứ việc sống chết mặc bảy, tiền thầy bỏ túi; hoặc mở ra phòng riêng khám bịnh lấy cái tài học của mình sở đắc mà giúp đỡ cho bà con trong xứ được nhờ cái ơn huệ khỏi tử hồi sinh, giao tiếp với người bịnh cho thuốc thị thầm thận châu tường, mà tiền công thì tùy kẻ có người nghèo, đa bất từ mà thiều cũng bất trách; các ông đối với người bịnh, tình ý đã thông ngôn ngữ đã đồng đã để trực tiếp thân cận được với nhau, mà nếu lại có cái lòng thành tử thiện, cái con mắt tinh tường như thế thì khó gì mà chẳng thể-thiếp được bịnh tình, yên ủi được khổ-thống cho người ta; một ông lang cũ ta học hành lỗ-mỗ, bịnh được bịnh không, chỉ nhờ cách đối đãi với người bịnh có cái thái-độ thân-thiết hiền-hòa, mà người mình vẫn chuộng, vẫn mến, vẫn tin, vẫn theo, dẫu người bịnh chẳng chữa được cả mười cũng không phải chuyện có lúc được đào hồi xuân, kẻ phục thần-y, người khen quốc-thủ; huống lại lấy cái thái-độ thân thiết hiền hòa mà thật thì cái y học Thái-tây rất tài tình mầu-nhiệm thì bịnh nào mà chẳng chuyển, người nào mà chẳng ưa.

Đến lúc mà người mình từ người sang cho đến kẻ hèn, từ nhà giàu cho đến nhà nghèo ai cũng có thể chữa được thuốc Tây, thuốc Tây ở xứ mình mới thật là có cái hiệu quả tốt mà người mình mới đến cái ngày thông dụng dược thuốc Tây vậy. Mong lắm thay!

T.B.T.V.

Trung Bắc

Bị một tát tại giữa rạp hát

Cách vài hôm nay tại rạp hát Đông-xuân có một cậu công-tử bột kia mình mặc áu trang xem lịch sự, bỗi vì vô bành ve vợ người nên bị mấy tát tai giữa rạp hát, thật là đáng kiếp thay!

Mà tát tai ấy lại bị người đàn bà đánh mới thật là xấu hổ.

Số là hôm ấy công-tử ngồi gần một người đàn bà, người đàn bà ấy lại có chồng cùng đi coi hát với nhau, song công-tử không biết là gái có chồng cứ theo chọc hoài thì người đàn bà đã lấy lời nghiêm lẽ chánh mà rầy cậu, song cậu cứ lần dần hoài, rồi lại ngồi sích một bên lấy cái quạt ra quạt cho người đàn bà ấy, tay vừa quạt miệng buông lời lẳng lơ, vừa toan bỏ bộ ca khúc giao duyên thì người đàn bà ấy liền đứng dậy đang tay lên đánh cho cậu mấy tát, khi ấy cậu mới biết đó là gái có chồng rồi đến xin lỗi, song xin lỗi mà làm gì, thà lấy cái gì che mặt lại mà bước xuống thang lầu thì hơn.

Ôi! con cái nhà ai khéo dạy đỗ như thế.

Nghe đâu công-tử nầy lâu nay đã mấy lần vì ve gái mà bị đòn, song chưa hữa nào tại giữa công chúng mà phát hiện cái xú thái ấy mất đến hữa nay mới bị, chẳng hay tự chữ vẽ sau có chừa tánh xấu ấy chăng.

∴

Ôtô đụng nhau

Hôm mồng năm vừa rồi chiếc ôtô số T 2660 của M. Blot y khoa bác sĩ, khi đi đến ngã tư đường Borgnis Desbordes và đường Julien Blanc thì đụng phải chiếc ôtô số T. 2621 của M. Thiệt và chiếc xe tay P. P. K số 8. May sau không can gì đến tánh mạng người, chỉ bư xoáng xe mà thôi.

SƠ LUẬN VỀ

« VĂN-MINH »

I

Nhơn bài trước, tôi đã có đem cái tình-trạng ở nước Mỹ ngày nay mà thơn cho cái nền văn-minh của hai chữ « văn-minh » ; và sẵn đó tôi có viện sự qua cái hiện-tình ở nước mình, cũng vì từ ngày quốc-dân ta học mở được hai tiếng « văn-minh » mà dẫn nói khiến nên quốc-phong mới ngày một rối-loạn, gia-phong càng bừa càng đảo-điên. Đã biết cái nguyên-nhân nó cũng vì dân-tâm loạn-lạc ; mà lại sao dân-tâm loạn-lạc ? hả chẳng cũng vì do nơi cái làn sóng « văn - minh » tràn vào nên mới gây lũng người như vậy!

Nhưng, chớ nên tưởng nói thế là ra ý khinh-rẻ hai tiếng « văn-minh » lắm! Quyết sao cho cử mắc phải vào vòng « gia-man » mải mải. — Không đâu! Thật là không bao giờ có đặt nước hai ấy. Ta cứ lấy hai chữ « văn-minh » đem ra mà so - sánh với hai chữ « gia-man » thì thấy rõ : Văn-minh sáng rỡ for ánh trăng rằm, gia-man tối đen như dưới hang sâu hố thẳm. Vả lại ở bài trước tôi cũng có nói : « nước có văn-minh mới phải là nước ; người có văn-minh mới ra là người. » Thế thì ta hà chẳng nên yêu mến văn-minh, thờ-phượng văn - minh sao ? Tưởng đầu trong một nước nào chẳng may được cẻ, cũng nên hình hương đính chúc mà khẩn cầu cho cố-hà-lất ta mong lòng đuổi-xua xa lánh là nghĩa gì!

Còn như lẽ nói rằng : « Vì từ ngày làn sóng « văn-minh » tuồng chảy tràn vào nước ta, mà khiến đến nỗi quốc-phong phải rối-loạn, gia-phong phải điên-đảo bởi một mối dân-tâm loạn-lạc mà ra » đó, thì ấy là lẽ cố-nhiên, dẫu rằng nước nào cũng không khỏi trải qua một hồi đảo - điên loạn-lạc. Kia là ta thử xem một đứa bé vừa mới cứng gối biết đi lẫn-chân, hai với một đứa bé chưa biết bò, thì đủ rõ cái bước đường « văn - minh » phải thế nào ! Vì mong đến cái đích-vị « văn-minh » mà phải chịu trải qua lắm hồi điên-đảo. Bằng không điên - đảo tất chẳng bao giờ mong được đến cái địa-vị văn-minh. Cũng tỉ như đứa bé trên kia vì mong cho đi được mà phải vấp ngã hàng ngày, chịu trầy tay xẻ gối. Vả lại thường-tình ở đời, bất-luận là sự chi, hễ thấy có mới tất phải ham; mà cũng ham bao nhiêu tất càng nổi hẳng nhiên. Cho nên những điều ta hàng than-thở rằng vì « văn-minh » mà sanh ra hại đó, chẳng chỉ lẽ hơn là cũng ta thường rầy quở trẻ con : sao mới bởi đi mà đã vội chạy làm chi cho nên nỗi té.

Lại còn chẳng biết bao nhiêu đều hư-hại về những bước ban-đầu. Nói sơ qua như việc nữ-học, cũng vì sự tối-tu ham-chuộng đó, mà ít người buộc lòng ông nầy, vài tháng buộc ý ông kia đem văn-đề nữ-học ra bàn: Ông thì bản rằng « nên cho con-gái đi học » ; ông lại luận rằng « con-gái không nên cho đi học » Ôi! Mới đáng thi cho, một đáng thi cản ; hai lẽ thiết hết ai biết lẽ nào! Khó thiết-nghĩ ai cũng hiểu rõ đâu là con-trai hay là con-gái ; lẽ có học tất phải có hay, hai gì mà cấn-trở. Tuy thế mặc dầu, điều cấn-trở ấy cũng không phải là không có lý. Nghĩ vì từ ngày nước ta ùng-ứng cho con-gái chen vai theo hàng nam-tử, đề được nếm mùi Tây-học đến giờ, thì xem lại cái số hư thân mất nết, kèm bề cộng ngôn dung hạnh của các có thật chẳng phải là ít. Càng học giỏi bao nhiêu, chừ trình càng buông trôi thả lỏng bấy nhiêu! Dường ấy há ta chẳng đáng lấy làm lo, lấy làm sợ, mà đồng-thinh lên rằng : « Đơn-bà con-gái mà cho nếm mùi Tây-học chẳng nào càng thêm gây hại cho luân-lý nước-nhà ta chẳng nấy hay sao ?

Nhưng vậy mà không! Ta không lên xem cái ngôi lại như thế mà thành ngưng, bắt đường học-vấn của nữ-lưu ta. Vẫn biết rằng cái nền Tây-học không phải là cái nền hư-hỉ, đáng khinh, đáng bỉ, không đáng cho đơn-bà con-gái nước ta học. Cái hại ấy vẻ đâu? Cái hại ấy là cái hại chưa nói nên hàm, quá hàm nên vội đó vậy. Phải biết rằng con mắt của người mà bị hàm vào chỗ tối-tăm, quanh năm không thấy được ánh sáng của mặt Trời, thì chẳng ra khỏi rồi lắm sao cũng phải lầy lâm chỗ mắt lòa trông, dâu là-gặp buổi trời chiến, bông-bông đã lân, cũng tự-phụ rằng không con cái vẻ quang-sáng nào bằng cái vẻ quang-sáng của cảnh trời nầy. Thế ấy nên dẫu đường-đi-nước-ta chẳng nữa đề lần lần giải-cứu cho nhau mà thôi ; chớ không nên lấy đó làm phiền, hẹp xét ngờ rằng vì nên Tây-học xui hư gây hại cho đơn-bà con-gái ; một hai bào chẳng nên cho đơn-bà con-gái lớ đi học. Ai có biết cái kết-quả của nữ-học sau nầy ra thế nào chăng?

Ấy đây! Lấy một câu-chuyện nữ-học ra mà suy-cứu, thì đủ thấy rõ hai chữ « văn-minh » kia ra làm sao! Có nhẽ hư-hại về văn-minh mới chân-khởi là dường nào? Nhưng vậy ta cũng nên rộng xét : hư-hại đó chính là lại lòng người mong vội bước, thành ra lập-cập mà phải lầm lúc trợt cảng sẩy chơn, sai đường lạc ngõ đó thôi ; chớ còn « văn-minh » vẫn bao giờ cũng qui ; không sao khỉnh hèn được.

Thế mà nước ta đã văn-minh chưa?

LÊ-QUANG-VẦN.

(Mai tiếp).

DÔI LỜI BIỆN BẠCH

Một khi kia dương lúc tôi trưởng trường việc nhà rất làm nhọc tơ vò, nỗi mình lâm đều bận biệu theo lòng, xây có một ông bạn, cũng người đồng tỷ-liên-giờ giúp việc tại trường bố Gô-công, đến cùng tôi chuyện vãng. Nói vòng vo Tam-quốc, bắt qua con gà, con kê, con dê, con ngỗng, sang lại những chuyện dâu đâu, kẻ ông bạn, nết nặt nghiêm trang, nết nói tế-nhiễn, thốt cùng tôi như vậy : « Nhiều người phiền thầy lâm việc khó quá. Thà họ chịu tốn bạc hồi lỗ mà việc của họ mau rồi. Chớ thầy làm việc kỹ lưỡng quá, công việc họ trục trặc. » Nghe qua rất ngạc-nhiên, buồn cho ai vội trách lầm, không xét nết đủ đèu, không cân phân mọi việc, nỡ phiền một cách hẹp hòi quá sức. Chẳng tôi xin ông bạn kể cho tôi rõ những người trách tôi đó là ai đặng tôi sẽ đến tận nhà mà phân trần mọi nỗi, hầu đánh đổ cho trách phiền lầm lạc đấy. Ông bạn tôi không chịu nói; quyết hẳn vậy; vì tôi lầm lời nài nỉ mà mới ông bạn quyết không nhích, hỡi ơi dỗi chối, có lẽ.

Thưa với mấy ông trách tôi, phần làm người phải là khó không? Có thể nào mình lâm vừa lòng cha mình với mọi người không? Tôi làm việc khó — lẽ vì mấy ông dùng tiếng kỹ trăng hơn — khó nay vì phép quan, vì bổn phận hay là vì tư lợi, vì thù hận, a mấy ông!

Mọi người đều có bổn phận đối với quê hương, xã-hội cha mẹ, vợ con, anh em, bậu bạn v. v.. Bổn phận mình nên quí không? Nếu qui phải tìm sao? Tôi là người làm việc, tôi có riêng bổn phận đối với phận sự, với trách nhiệm của quan trên tin cậy phó cho tôi. Muốn cho trọn phận sự, ai lầm gì trong tham danh, qui phẩm gì mình, phải thi hành bổn phận cách nào? Cách bức cùng miền đây thủi tham thì thôi; hay là cách xứng đáng phù hợp với lương tâm. Trừ ra những kẻ không lương tâm, sâu mọt dân, ra cái bà vinh-hoè, mộ cái mỗi phú quí, xảo trá, dối gian, lường gạt — vì với kẻ nầy — ngoài cái bơi đồng, — thời còn cái chi là qui trên thế nầy — ai đành quên bổn phận hay là đành thi hành bổn phận nghịch với lương tâm, sai phép luật không?

Những người ưa thế mần thời trông vào mặt lợi trách cứu mấy ông phải nhăng hay nhiều mặt, rồi phải trễ nhỡ hư-hại về văn-minh mới chân-khởi là dường nào? Nhưng vậy ta cũng nên rộng xét : hư-hại đó chính là lại lòng người mong vội bước, thành ra lập-cập mà phải lầm lúc trợt cảng sẩy chơn, sai đường lạc ngõ đó thôi ; chớ còn « văn-minh » vẫn bao giờ cũng qui ; không sao khỉnh hèn được.

Thế mà nước ta đã văn-minh chưa?

LÊ-QUANG-VẦN.

(Mai tiếp).

VÔ TUYẾN-ĐIỆN

Ngày 21 Août 1925

Ông Caillaux

Ông Caillaux sẽ sang ở thành Londres ít ngày thương nghị về chiến-tranh và nhiều vấn-đề tài-chánh và kinh-tế. Chắc là các vị phái-viên tài-chánh Langsa khỏi phải trở qua thành Londres nữa.

∴

Đảng cộng-sản

Bốn đảng-viên cộng-sản mà có một người đớn bà bị phạt tù vì tội xui đục quân linh bất tuân pháp-luật.

Những đảng-viên cộng-sản người Bungari có dự cuộc ám sát đức Giám-quốc và phó Giám-quốc Sobranié tại vườn Elysées hôm Chúa-nhựt bị lưu ra khỏi xứ lập tức. Bắt được 22 phạm nhơn.

∴

Éch-banh

Quan Đô-thống thầy-sư Magaz sẽ ngồi xe hơi đi từ thành Madrid sang qua Santander.

Ang-lê

Theo lời sở truyền-tin Reuter thì Chánh-phủ Ang-lê xem cử chỉ của Chánh-phủ Quảng-đông trong vụ đánh thuế tàu vô ra trong các hải-khẩu Trung-hoa sẽ với hoàn-quyền và nghịch các tờ hòa ước.

∴

Tạ thế

Nhà văn-sĩ Ranra đã tạ thế lại Zurich.

∴

Xu-e-đờ

Vua, Hoàng-hậu và ông hoàng Wilhem đã đếp tàu mà sang viếng xứ Filande. Từ lúc giệc Xu-e-đờ và Rút-xi, vua mới ngự giá sang bên Ly lần thứ nhứt.

∴

A-lơ-măng

Ông Sprong đã đến thành Essen và có thương nghị với quan quản-lý sở tuần-cảnh ở Essen, Bochum và Gelsenkirchen.

Phi-cơ

Ông Sefton Brancker Tổng-lý sở phi-cơ ngày nay sẽ bay qua phương Đông mà tra cứu cách tổ chức một sở phi-cơ tử Caire qua karachi.

∴

Huê-kỳ

Ông Daeschner, sứ-thần Pháp có nói với ông Mellon Thượng-thư bộ Tài-chánh rằng lối 15 Septembre thì bản Ủy-viên chiến-trái của Langsa sẽ sang Huê-kỳ.

∴

Bến Java

Chiếc tàu « Aldebaran » của Langsa đã giữ thành Macassar mà qua Batavia. Quan công-sứ Langsa ở Macassa có thiết tiệc tại vườn hoa mà đãi các quan tàu ấy.

ROI HÌNH CHO TRẺ NHỎ XEM
AU GUIGNOL
(Góc đường Blancsubé và Marc-Pourpe)
Chương trình ngày 23 và 27 Août 1925
1- Eclair Journal N° 1.
2- Petits Mammifères.
3- Maître d'école Alsacien (1re p.).
4- Chez les Cannibales (2e étape).
5- Impressions de Savoie.
6- Dick and Jeff.

Hoàn hải tân văn

Tự - tử một cách khác thường

Khoảng giữa tháng trước đây, một người đàn-bà rất lịch-sự ở Paris thuê một cái xe 6-ký đi vào vườn Bois de Boulogne chơi. Trong khi xe đương lướn ở các đường đi trong vườn, bỗng người cầm máy nghe thấy súng nổ ở đàng sau mình, quay đầu lại thì thấy người đàn-bà ấy nằm gục xuống, có quần đầm-đưa những máu. Thì ra người đàn-bà ấy mới tự bắn vào mình bởi súng ngắn. Người cầm máy bèn cho xe chạy đến sở cảnh-sát để trình bào. Ông chánh cảnh-sát xét ra thì biết người đàn-bà ấy là một người Huê-kỳ, sanh ở Chicago, năm nay bốn mươi lăm tuổi, và trọ tại một khách-sạn ở Paris. Khảm trong quần áo có thấy một bức thư nói minh định tự-tử từ tuần lễ trước. Trước khi tự-tử, người ấy mướn người lâm một cái áo quan bằng gỗ sến, đánh dại bằng bạc, và có đánh dấy thép về Hoa-kỳ lấy 700 đồng sang để lấy tiền tống táng. Tự-tử như người ấy đã khác thường chưa?

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Bảo lãnh trời mưa

Xưa nay người ta bán các máy, mà bảo-lãnh máy chạy tốt thì có, chưa thấy nhà bán hàng lại bảo lãnh trời mưa, trời nắng bao giờ.

Mới đây các nhà thợ may Hoa-kỳ bán áo để mặc trong ngày lễ Pentecôte lại phát cho khách mua hàng mỗi cái giấy bảo-lãnh trời mưa. Trếng giấy nói hễ ngày chúa-nhựt ấy, lự 10 giờ sáng đến 5 giờ chiều trời nưa thì nhà hàng cam đoan hoàn lại khách một số tiền là năm đồng. Song it ra trời phải mưa đó một phần năm một pouce nước, người mua áo mới được lãnh số tiền bồi thường. Nhà hàng có điều-đình riêng nơi mấy công-ti bảo-hiểm để việc ấy và công-ti bảo-hiểm lại có điều-đình với sở phong-vũ của bộ canh-nông để xem xét thời tiết các nơi trong ngày đã định.

ĐÍNH CHÁNH

Phẩm mầu việc đều do nơi lý lẽ mà luận; vậy không kể phần nhiều đương biết xét suy nhơn đem lòng thương tưởng cuộc buôn bán thực thà tử tế của M. François Sự bán hốt xoàn ở Chợ cũ Saigon (Đề giữa đầy phố chủ bán vải) người ta còn mới it kể đưa mình, hoặc vì chuyên nghề buôn hốt xoàn, vì thấy tiệm M. François Sự bán hốt đã lâu mà lại hơn sáu tháng bà, thì hoặc vì ở gần, cho nên đang kiếm đến nơi cầu người ta xấu, là mắc vấn vấn, ấy là lẽ thường tình, chớ kỳ trang M. François Sự bán hốt thật tốt và đủ bang mà lại giá tương phải rẻ hơn lắm. — Vậy tôi nên tìm xét cho biết cớ do thì mới rõ: là M. François Sự mua hốt xoàn ngay chánh gốc hay là đâu? — M. Trần-văn Sự sở phi nhiều hay là ít? Gần chỗ khác sở phi nhiều nhẹ? Đã biết đâu là rẻ mà tốt và đáng tin cậy; chắc, theo lý thường M. François Sự mua ngay cho rẻn đủ thứ ấy là người chuyên môn, cho nên ắt tốt và rẻ hơn của những kẻ sĩ lại ở đây, vậy tôi nên xét kỹ biết thanh đến giúp cùng có dịp khuyên kẻ khác đến giúp người Annam một nói không vội ta vì tôi tôi đang tin cậy như M. François Sự vậy mới vui lòng.

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Thời vận ủn

Cô Phạm-thị-Phanh, ở tại Mytho; nhơn rồi có việc đi Saigon. Nhưng không rõ cô ở nhà bà-con hay là ngủ khách-sạn, mà mới đây bị nàng Ng-thị-Điệu, 26 tuổi, tóm thâu cả thầy trang vật giá đáng 106 đồng bạc rồi trốn mất.

Nàng Ng-thị-Điệu đây là nàng nào? Có phải là một nàng đi theo xách quả cho cô chăng? hay là bị điếm quen mặt ở Saigon, mà thấy cô giàu-có nên quyết chơi kiếu ba ngọc như vậy.

Nầy nàng Ng-thị-Điệu kia! Có giỏi lấy đồ của cô mà thì phải giấu trốn sao cho người ta đừng nắm dấu được đa nghề; chớ nếu để lơ-mơ chúng gỉnh đầu được kéo vào bót đây thì dầu cho « mấy trăng cũng khuyết mấy hoa cũng tàn » tấm thân vay-vả lắm đa bậu.

∴

Chồng vầy vợ vậy cùng yên một bề

Tên Ng-v-T..., 20 tuổi, làm kỳ-lục ở Đông-pháp ngân-hàng, với vợ của chàng ta là Đương-thị-H..., 19 tuổi. Cả hai vợ chồng đều ở tại quai de la Marre, vừa rồi đây bị bắt giải lên tòa về tội đồng ăc tương tế với nhau lấy trộm cả trang vật giá đáng 114 đồng 5 cắt, và một số bạc 60 đồng của tên Cao-van-Ty, gốc ở Vinhlong.

Thôi, còn nói gì được. Chồng cùng tham mà vợ cũng tham, thế là tham đủ đôi đủ bạn rồi. Sau dầu có mắc nơi đồ-lý, chừng trở về: « mặt nhìn mặt càng thêm vui » mình vầy, mình vầy đủ đôi bạn mình ư?

∴

Tại ham đi tắc ngang đó mà!

Vừa rồi có tên Tran-van-Dieu, vì có việc đi đâu đó, lối chỗ Camp des mares (tục gọi Ô-ma) cậu ta muốn bẻn đường bẻn nầy qua đường bên kia, song nếu cứ thiệt đường mà đi thì phải đi vòng một khoản xa-xa. Bởi cớ mà cậu ta có ý làm biếng, muốn sao cho mau tới chỗ, sẵng ở chỗ đó có một con đường tắc; nhưng nếu muốn đi con đường tắc thì phải bước ngang qua đường rầy xe-lửa. Cậu-ta nghĩ vậy rồi cứ việc xông tới đi tắt. Mà nghĩ cũng là tại số phần của cậu ta muốn làm quen với cô-hồn xe lửa, nên quên ngó trước xem sau, nên vừa qua thì xe-lửa Mytho chạy đến. Cậu ta linh-quinh tránh không kịp, xe lửa ben chạy tới hất cậu ta té sấp xỉ một xỉ máy cả thảy.

Lập tức chở cậu ta vào nhà thương Chợ-rẫy để bó thuốc. Không rõ con thương tích chỗ nào nặng nhẹ nữa hay không, sự ấy chưa rõ.

Cậu làm lếu thì thôi! Đi qua một chút lại hại gì, để ham đi tắc làm chi mà rồi bảy giờ phải nằm than dài ta nhức. Cái đó là « đục lỗ mà tắc hơi » đó đa. Ai nấy nên trông gương đi tắc của cậu nầy mà xa lánh. Chớ thể thường thấy có nhiều người kỳ quá, bất cầu là đường xa nẻo gần gì, hễ thấy có chỗ đi tắc được thì đi, không kể gì lợi hại cả.

Kia coi như mấy cái vườn cỏ ở đường Boulevard Charner và Bonnard thì đủ biết. Đường có, nẻo có, mà không chịu đi, lại phá đường trên cỏ ra đi. Đi cho đến có ngóc đầu không nổi chỗi đầu không lên. Thết rồi buộc lòng quan trên phải rào dây cấm bẩn sẽ ngăn cấm dây vườn. Thành ra chỗ lịch mãi rồi mất lịch.

∴

Tùng xâi rồi làm bậy

Tên Trần-van-Thế, 27 tuổi, xưa kia cũng là thầy bếp, làm Comptable cho hãng nầy sở nọ. Nhưng lúc sau nầy đây không có làm đâu cả, vẻ ở chung một nhà với tên Ng-v-Tun, làm lon-ton cho quan trung-sư Carean, ở tại đường Pellerin, số 168. Nhà của tên Tun nầy cũng ở đó. Bởi không chỗ làm ăn, nên cũng tùng xâi; mà cũng vì tùng xâi nên sanh chứng bậy. Vừa rồi đây chàng ta bỏ nhà ra đi, lấy theo hết một mớ quần áo giá đáng 70 đồng và một cái bóp-phơi có đựng số bạc 50 đồng của tên Tun. Hiện giờ chàng ta trốn chốn nào đâu mất. Mà nghe nói gốc chàng ta ở Cantho, thì chắc là về Cantho rồi đó.

Thầy bậ gì vậy ta! Có tùng xâi thì ráng hươn-chải làm sao chớ. Không nghề song thì nghề hèn. Mà gẫm lại trong đời có nghề gì mà hèn đâu; nghề nào cũng lấy tiền mà ăn cả thầy. Như thầy thông thầy ký đi làm việc thì cũng trông tới đồng lành tiền; mà dầu cho cu-ly ban-bù thì cũng trông tới ngày đặng lãnh bạc. Cái song hay là hèn là tại nơi mình chớ. Bộ cũng như cái nghề ăn cắp của thầy đó mới thật là hèn mạt lắm đa.

Xui-xẻo cả ba

Vừa rồi, Nguyễn thị-Ba, Nguyễn-T-Ý-Tông, không có làm nghề gì, và Trần-văn-Nhựt, coi kho ở hãng Abbe-Hall. Cả ba đều ở tại đường hẻm Chasseloup-Laubat; thế mà chẳng rõ bởi nào đâu la mất, thứa lúc đêm khuya lớn vào lấy sách áo-quần cả thảy, giá đáng 20 đồng. Lại còn chụp luôn cả giấy tiêu thân của tên Nhựt, mới đồng năm nay đây.

Làm chứng sáng ra, cô Nguyễn-thị-Ba bỏ mất quần-áo; cô Ng-T-Ý thì « Điên! » mất quần-áo; ấu mà Trần-van-Nhựt cũng bỏ mất quần-áo và cái giấy thiết-thân nữa. Cứ người nầy hô, người kia la mà làm rầm cả xóm.

Thiệt nghĩ! cái xui xẻo nầy là quá! Xui làm sao mà một lần đến ba mang. Thôi, cứ đi cở bót chớ biết thanh thử với ai.

∴

Chèo ghe đi đâu?

Tên Nguyễn-van-Lúa, làm nghề chở các đi bán, gốc ở An-hoà (Thudaumot) chẳng rõ cớ sao mà mới rồi đây bạn chèo của cậu ta là Quoi, 40 tuổi, chèo chiếc ghe số 1732 đi đâu mất. Lâm mấy ngày rày cậu ta đi kiếm thôi tử mỏi mà chưa thấy tăm thấy dạng gì hết.

Chủ Quoi kia! Cả hai vợ chồng đều ở tại quai de la Marre, vừa rồi đây bị bắt giải lên tòa về tội đồng ăc tương tế với nhau lấy trộm cả trang vật giá đáng 114 đồng 5 cắt, và một số bạc 60 đồng của tên Cao-van-Ty, gốc ở Vinhlong.

Thôi, còn nói gì được. Chồng cùng tham mà vợ cũng tham, thế là tham đủ đôi đủ bạn rồi. Sau dầu có mắc nơi đồ-lý, chừng trở về: « mặt nhìn mặt càng thêm vui » mình vầy, mình vầy đủ đôi bạn mình ư?

∴

Tại ham đi tắc ngang đó mà!

Vừa rồi có tên Tran-van-Dieu, vì có việc đi đâu đó, lối chỗ Camp des mares (tục gọi Ô-ma) cậu ta muốn bẻn đường bẻn nầy qua đường bên kia, song nếu cứ thiệt đường mà đi thì phải đi vòng một khoản xa-xa. Bởi cớ mà cậu ta có ý làm biếng, muốn sao cho mau tới chỗ, sẵng ở chỗ đó có một con đường tắc; nhưng nếu muốn đi con đường tắc thì phải bước ngang qua đường rầy xe-lửa. Cậu-ta nghĩ vậy rồi cứ việc xông tới đi tắt. Mà nghĩ cũng là tại số phần của cậu ta muốn làm quen với cô-hồn xe lửa, nên quên ngó trước xem sau, nên vừa qua thì xe-lửa Mytho chạy đến. Cậu ta linh-quinh tránh không kịp, xe lửa ben chạy tới hất cậu ta té sấp xỉ một xỉ máy cả thảy.

Lập tức chở cậu ta vào nhà thương Chợ-rẫy để bó thuốc. Không rõ con thương tích chỗ nào nặng nhẹ nữa hay không, sự ấy chưa rõ.

Cậu làm lếu thì thôi! Đi qua một chút lại hại gì, để ham đi tắc làm chi mà rồi bảy giờ phải nằm than dài ta nhức. Cái đó là « đục lỗ mà tắc hơi » đó đa. Ai nấy nên trông gương đi tắc của cậu nầy mà xa lánh. Chớ thể thường thấy có nhiều người kỳ quá, bất cầu là đường xa nẻo gần gì, hễ thấy có chỗ đi tắc được thì đi, không kể gì lợi hại cả.

Kia coi như mấy cái vườn cỏ ở đường Boulevard Charner và Bonnard thì đủ biết. Đường có, nẻo có, mà không chịu đi, lại phá đường trên cỏ ra đi. Đi cho đến có ngóc đầu không nổi chỗi đầu không lên. Thết rồi buộc lòng quan trên phải rào dây cấm bẩn sẽ ngăn cấm dây vườn. Thành ra chỗ lịch mãi rồi mất lịch.

∴

Tùng xâi rồi làm bậy

Tên Trần-van-Thế, 27 tuổi, xưa kia cũng là thầy bếp, làm Comptable cho hãng nầy sở nọ. Nhưng lúc sau nầy đây không có làm đâu cả, vẻ ở chung một nhà với tên Ng-v-Tun, làm lon-ton cho quan trung-sư Carean, ở tại đường Pellerin, số 168. Nhà của tên Tun nầy cũng ở đó. Bởi không chỗ làm ăn, nên cũng tùng xâi; mà cũng vì tùng xâi nên sanh chứng bậy. Vừa rồi đây chàng ta bỏ nhà ra đi, lấy theo hết một mớ quần áo giá đáng 70 đồng và một cái bóp-phơi có đựng số bạc 50 đồng của tên Tun. Hiện giờ chàng ta trốn chốn nào đâu mất. Mà nghe nói gốc chàng ta ở Cantho, thì chắc là về Cantho rồi đó.

Thầy bậ gì vậy ta! Có tùng xâi thì ráng hươn-chải làm sao chớ. Không nghề song thì nghề hèn. Mà gẫm lại trong đời có nghề gì mà hèn đâu; nghề nào cũng lấy tiền mà ăn cả thầy. Như thầy thông thầy ký đi làm việc thì cũng trông tới đồng lành tiền; mà dầu cho cu-ly ban-bù thì cũng trông tới ngày đặng lãnh bạc. Cái song hay là hèn là tại nơi mình chớ. Bộ cũng như cái nghề ăn cắp của thầy đó mới thật là hèn mạt lắm đa.

CẦN NGÀY GIỜ

Xin đình lại

Ngỏ cùng các môn-đệ của ông Lê-văn-Lưu, Giáo-sư trật phẩm hồi hưu: phở honoraire, Cholon.

Theo lời bố-cáo mấy hôm nay nghĩ vì trót 38 năm công-nghiệp, ông Lê-đại-Nhân sắp hồi hưu dưỡng lão. Dịp tốt đã tới để cho các vị có thọ giáo tại trường Cholon, tỏ tất lòng thương mến cùng ngài, vì đã ra công dạy dỗ chúng ta trong lúc thiếu niên.

Ngày nay chúng ta đều nên nhớ nên cứu, tuy kể chơn trời, người góc biển, thật xa cách mặc lòng Song xin chúng ta hãy nhớ lại chút công người vun phân tưới nước, tây nhánh xấu khi xưa. Bởi cớ nên chúng tôi định đặt một tiệc mọn để đãi ngài tại rạp hát Cô-Tâm, ngày 15 Août 1925. Tiền chung đặt tính mỗi người là sáu đồng (6$00)

Nhưng vì ngày 15 Août thì tính lại nay đã hầu đến rồi, mà công-cuộc để lo thiết tiệc sắp đặt chưa đặng hoàn-toàn; nên buộc lòng chúng tôi xin cáo lỗi cùng chư quí vị lão tâm; TIỆC ẤY XIN ĐÌNH LẠI ĐẾN NGÀY 12 SEPTEMBRE 1925.

Vậy thì các bậc hữu xin rảng hiệp lực với chúng tôi, dặng lo cho việc mau thành-tựu.

Ai muốn dự tiệc, xin gởi mandat cho M. Lê-minh-Nguyệt, Directeur de l'Ecole élémentaire de Cây-gõ Chợ-lớn-Binhtây.

Còn như vị nào vì cách trở xa-xuôi không thể dự tiệc, mà có lòng gởi mandat về, thì chúng tôi rất cảm ơn.

Như qui ông có gởi thư cùng mandat xin để giùm tên họ, nghề-nghiệp, chỗ ở cho rõ ràng, dặng tôi biết mà hồi ám khỏi lạc.

Le Président du comité,
ĐÀO-TRUNG-HẬU.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 22 Août 1925.

GIÁ BẠC

	22 ß	21 ß
Nhà-nước	12 ß, 20	12 ß, 15
Ngân hàng Đông-pháp	12	20 12 20
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine.	12	20 12 25
Hongkong Shanghai	12	25 12 20
Chartered Bank	12	20 12 20

∴

MỀ CỐC

Giá lúa chỗ đến nhà máy Cholon bao lấy luôn giá 100 kilos.

Vinhlong (Gạo-mới)	5 95 à 6 05
Gocong (Gạo-mới)	6 20 à 6 30
Bai-xau (Gạo-mới)	6 05 à 6 10
Bacliêu (Gạo-mới)	6 15 à 6 25
Namvian	Gạo trắng mùa cũ	5 60 à 5 70
	Gạo đỏ mùa cũ	5 55 à 5 45
Giá thường (Gạo mới)	6 09 à 6 19

PENSIONNAT

Khương-hữu-Phụng

VINHLONG

I. Khóa thi bằng cấp tiểu-học (session du 15 Juin 1925) 63 trò thi, đậu đặng 62 trò.

II. Khóa thi bằng cấp sơ-học (session du 6 Juillet 1925) 19 trò thi, đậu đặng 9 trò.

Ngày tựu trường: **2 Août 1925.**
(3 tháng sáu Annam).

Tàu đi các nước

Tàu chạy đi Annam và Tonkin

Chiếc CHILI chạy đi Annam và Tonkin ngày 23 Août 1925, 6 giờ.

Lãnh đồ Charges ngày 22 Août

Giờ chót ở sở điện-tín 20 giờ.

Lãnh thơ từ ngày 22 Août

Giờ chót ở sở điện-tín 20 giờ rưỡi.

∴

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc CEYLAN ở Djibouti đã khởi chạy qua Đông-pháp hôm ngày 18 Août.

Chiếc PAUL-LECAT ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ tới Saigon ngày 4 Septembre.

Chiếc HOUMB ở Tonkin sẽ đến Saigon ngày 23 Août.

Chiếc CHANTILLY ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, ngày 26 Août.

Chiếc PAUL BEAU ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 28 Août.

Chiếc PORTHOS ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 9 Septembre.

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc PAUL-LECAT sẽ chạy đi Pháp-quốc ngày 7 Septembre.

Chiếc CHILI sẽ chạy đi Annam và Tonkin, ngày 23 Août, lúc 6 giờ.

Chiếc CHANTILLY sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn ngày 28 Août.

Chiếc PAUL-BEAU sẽ chạy đi *Singapore ngày 29 Août.*

CUỘC HÁT LÀM PHƯỚC

Lấy tiền cho Hội Vinhlong Tương-Tế ở SAIGON

Có nhạc Langsa (Fanfare Saigonnaise ở Cầu-kho) xướng giúp vui ngày chúa-nhựt 23 Août 1925, nhằm ngày mùng năm tháng bảy Annam, đúng 8 giờ tối, hát tại Miễu ông làng Long-châu (Vinhlong).

Kính mời qui ông và qui bà

Hội Vinhlong Tương-Tế ở Saigon, lập đã 7 năm, hằng để ý sầu mối cuộc đất đai làm nghĩa địa cho hội.

Nhưng tư hồn của hội, năm nào vừa đủ xây xát việc hội năm ấy, chưa biết đến bao giờ đặc kỳ sở vọng được; bởi đó nên hồn hội mới đồng nên một quyển sách để hiến trong xứ sở thương tình hạp dụng, ấy là giúp cho hồn hội đạt được mục đích quí báu.

Sách mới ra đây, nhằm đề là « VINHLONG NHƠN VẬT CHÍ » kể sự tích những bực cựu thần ngày trước, mà làng, dân, hiện thời tại Vân-thành ở làng Long-hồ và nơi Miễu quan Quốc-Công tại làng Long-châu.

Quan cựu trào Ấy là cụ Quốc-Công Tống Phước-Hiệp và cụ Kinh-lược Phan-thanh-Giản.

Vậy chúng tôi xin mời qui ông qui bà có dạ nhiệt thành giúp cho hội chúng tôi làm cho nên việc, xin vui lòng đến, trước là nghe đọc sự tích hai cụ lớn, sau nữa xem hát luôn.

Chúng tôi rất thâm cảm thanh tình.

Thay mặt cho hội Vinhlong Tương-Tế
Chánh và Phó chủ hội V. L. T. T.
NGUYỄN-VĂN-DẦN
LÊ-VĂN-BỀN

∴

GIÁ CHỖ NGỒI

Thương hạng (Loge)	2$00
Hạng nhứt	1 00
Hạng nhì	0 60
Hạng ba (ngồi giảng)	0 40

Giấy bán tại nơi lãng xe Ng.-thành-Điểm
» » » nơi nhà hàng Na-văn-Hành
» » » nơi Miễu ông

Sớm mai từ 10 giờ tới 11 giờ
Chiều — 5 — 6 —
Tối 8 giờ bán tại rạp hát

RẺ QUÁ! THẬT RẺ QUÁ!!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, đầy ngôi trăm trương, giấy lăng, có hơn bốn chục hát ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng TIẾT-LIỆU LƯƠNG-DUYÊN của tác-giả Lâm-đoan-Chánh mà giá bán có năm cắt bạc, thì thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có hoả hồng nhiều, mua mua viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, giáo tập Cai-lang (Cantho) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con, cháu gái mình theo đường ngay, chưa nên vay thì đừng có tiếc đồng.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con, cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? Kỳ-giả đây dám hỏi.

Tàu chạy Lục-tỉnh

Chiếc KHMER chạy đi Ouest, ngày thứ sáu 21 Aout 1925, 8 giờ tối.

Chiếc L. BLANCHET chạy đi Cambodge Laos, ngày thứ bảy 22 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc KHMER - ANNAM chạy đi Cap-Saria, ngày Lundi, Mardi, Jeudi et Vendredi, à 8 heures, Samedi, à 12 heures.

MỚI XUẤT BẢN

Sách:

Mẹo Annam (Abrégé de Grammaire Annamite par P. Ký . 1$60
Từ thơ (tome I) par P. Ký . . 1 00

Tiểu thuyết:

Chuyện lạ thường (trình thám tiểu thuyết) par Trương-quang-Tiên 0 25
Cũng vì tình (tiểu thuyết lãy dịch giả: Mme Lê-thị-Tuyến. 0 30
Bán tại nhà in Union, 157 Rue Catinat Saigon.

PENSIONNAT

Huỳnh-văn-Chợ

CHOLON.— Route Mytho

Trường dạy thi bằng-cấp sơ-học và bằng-cấp tốt nghiệp (**Certificat d'études primaires et diplôme de fin d'études complémentaires**).

TỰU TRƯỜNG

NGÀY 17 AOUT 1925 — nhằm 28 tháng sáu Annam.

Xin viết thư trước đặng bổn trường để dành chỗ.

BÈN khi và đã phụ tùng đầu khí, mà sông hiệu « WIZARD » đầu lửa, đưng, tron các kiểu.

Bán sỉ và bán lẻ
TẠI CỬA HÀNG
TRẦN-QUANG-NGHIỆP
[illegible]

Lãnh Bưởi — Xuyến — Bâng — Lụa — Lượt
Sa van mỉnh — Vải may mùng

MUA SỈ VÀ MUA LẺ TẠI TIỆM

ĐÔNG-MỸ

HANOI - 41.— Rue des Cantonnais.— HANOI

Sẽ được bằng lòng, hàng kỹ, giá rẻ, gởi lanh lẹ, và cẩn thận

Quí-khách ở Nam-vang mua hàng tại tiệm ngành của tôi là tiệm ĐẠI-THẠNH, ở đường Quai Piquet số 29-30 cũng được hàng tốt, giá rẻ. Song giá trong ấy phải cao hơn giá ngoài nầy vì sự chi-tiêu nặng nề.

Hãy nhì: cho rõ cái nhãn nầy:

Ay là nhãn rượu Bọt tô (Porto) rất ngon

Hãy hỏi nó tại Nhà-hàng,
nhà Xét (Cercle).
các tiệm bán đồ hoa trử

Đại-lý là:

ONG CHARRIÈRE DUFOURG GARRIGUENC và cô G-TI

Maison NGUYỄN-VĂN-TRẬN

96. — Boulevard Bonnard.— Saigon

TRIỆU-VĂN-YÊN, Propriétaire,

Đại-lý hãng màu « **IDÉALE** » *khắp xứ Nam-kỳ*

CÓ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ ĐỦ THỨ:

Hàng tây — Hàng tàu — Nhũng đủ màu — Ni mông và Ni dây

Nói tắt.— Đủ thứ hàng như Bombay.

GIÁ THIỆT NHẸ

∴

Có lãnh nhuộm hàng, áo, khăn, dù v. v... và gởi con tre-rem Boursement cho các nơi xa.

NOTA. — Thơ và Mandat, xin đề tên Triệu-văn-Yên nhận lãnh.

TRƯỜNG - TƯ

NGUYỄN-PHAN-LONG

SAIGON — Đường Legrand de la Liraye, từ số 204 tới số 214 — SAIGON

Bực trung-học, dạy đặng lấy Bằng-cấp tốt-nghiệp *(Diplôme de Fin d'Etudes Complémentaires)*, có ba lớp: năm thứ nhứt (*1re Année*), năm thứ nhì (*2e Année*), năm thứ ba (*3e Année*).

Có ba vị giáo-sư Langsa dạy: một vị bác-vật *(Ingénieur)* trường Ecole des Arts et Manufactures, một vị cử-nhơn văn-khoa, một vị tú-tài văn-khoa và ba vị giáo-sư bổn-quốc: một vị tú-tài và hai vị có học trường Cao-đẳng Sư-phạm Hanoi.

Bực sơ-học, dạy đặng lấy bằng-cấp tiểu-học *(Certifical d'Etudes Elémentaires)* và Bằng-cấp sơ-học *(Certificat d'Etudes Primaires)*, có ba lớp: lớp nhứt *(Cours Supérieur)*, lớp nhì *(Cours Moyen)* và lớp ba *(Cours Elémentaire)*.

Có giáo-sư chăm dạy ban ngày, tối lại dạy thêm nữa.

Trường mới mở chưa đặng hai năm *(15 Septembre 1923)* mà năm ngoái *(1924)* đã đặng 40 trò thi đậu Bằng-cấp sơ-học rồi. Năm nay trường cho 54 trò đi thi Bằng-cấp tiểu-học thì đặng 52 trò đậu. Còn thì Bằng-cấp sơ-học, tuy khó, làm cho thí-sanh bị rớt rất nhiều, nhưng trường cho 36 trò đi thi cũng đặng 29 trò đậu.

Bởi vì tiếng Lang-sa rất cần cho con nhà Annam, nên trường chuyên dạy rất cần-mẫn, học trò học mau tấn tới.

Tựu trường ngày Chúa-nhựt 4 Aout 1925 (nhằm tháng sáu Annam)

Chư qui-vị có muốn cho con cháu học tại trường, thì xin viết thơ cho M. Nguyễn-phan-Long Đốc-học trường, 204, *rue Legrand de la Liraye, Saigon, đặng hỏi điều lệ của trường.*

PHOSPHATINE FALIÈRES

Đã nổi tánh dường như cơm, mà lại ngon ngọt, dễ ăn. Đứng xuống con nít và đã đường những cái ốm yếu. Phải đòi nhãn hiệu Phosphatine Falières.

Coi những bao bì giả giả, bán nhiều thứ lạ thay thế mà bán chước được.

PHOSPHATINE FALIÈRES
[illegible] FAIRE [illegible] de la Pasterie, [illegible] SAIGON.

Công-ti quản-hạt đại-thương

GRANDS MAGASINS CHARNER

ở góc đường Bonnard và Charner

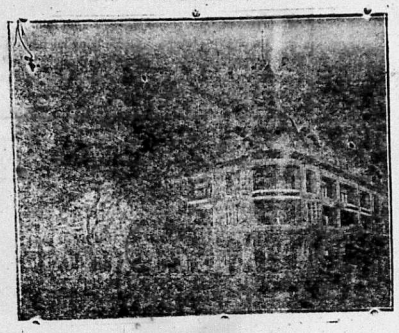

Máy nổi đường phố — tại số nhà-ấy số 140.
Đường ngăn — đường Bonnard số 143.

Đây đường đi qua CHARNER

TỪ NGÀY THỨ TƯ 12 AOÛT

Sẽ để bán rao hàng các thứ rượu khai vị có danh tiếng

Liệu: « ERVEN LUCAS BOLS »

Liqueurs fines

Apricot brandy	mỗi chai...	27 frs	Curacao orange sec	id. ...	26 frs
Cherry brandy doux	id. ...	27	Kummel	id. ...	25
Cherry brandy sec	id. ...	28	Marasquin	id. ...	21
Crème de menthe	id. ...	27	Pêche brandy	id. ...	28
Crème de cacao chouva	id. ...	27	Old tom gin	id. ...	22
Cura ao blanc extra sec	id. ...	28	Special dry gin pour Cocktails	id. ...	22

Liqueurs à base de grand Cognac

CHERRY BRANDY grand Cognac, mỗi chai. 35 frs | CURACAO grand Cognac, mỗi chai..... 35 frs

NÊN THỪA DỊP GIÁ BẠC CAO LÚC NÀY MÀ MUA ĐỒ

SỰ NGAY THẬT LÀM CHO CHÚNG TÔI TRỞ NÊN MẠNH

Thùng thơ số 528

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG

BỘT SỮA HIỆU

NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho kiểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

CÁC SÁCH THUÊ

CHÁNH NGÀCH

Quyển sách này trước in 3000 cuốn đã bán hết, Có nhiều vị hỏi mua thêm, ấy do đoán quyết rằng sách nầy rất hữu ích nên bổn hiệu vội vã in thêm 2000 cuốn nữa cho đủ cho các vị nào trước mua không kịp nay có mà dùng. Vì in kỳ nhị sở phí nhọc hơn, nên sự giá nhẹ.

Chư quí-vị mua gởi thơ mua kẻo hết. Vì dễ mà dùng hằng năm, chẳng khác nào trong nhà có ngọn đèn sáng luôn luôn.

Một cuốn: Giá ..... 1$30
tiền gởi 0 20

Để bán tại nhà in Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA, 157 Rue Catinat, Saigon.

TIỂU THUYẾT

MỐI TƠ'-TÌNH

NGUYỄN-TRỌNG-QUYỀN
dịch-thuật

VI

Lâm thân tôi mọi

(Tiếp theo)

« Con khôn I-ne biểu tôi hãy sẵn lòng. Những lời của nó phân làm cho tôi đoán rằng nó có ý với Anh-hoa-rô vậy. Anh-hoa đâm mang mặt đến mà qui xuống nói với tôi như vầy: « Cô « ơi, xin cô hãy tha lỗi cho Anh-hoa, « vì muốn được cô nên phải dùng kế « mọn nầy. Xin cô xét công-trình tôi « dường bao cho đến khi có mỹ lời « phụ-rẫy phận hèn, và cái khối tình « của tôi hoằng-hoại thế nào nên tôi « mới dấu tranh cùng Pha-đơ-rit. Nếu « tôi không nặng vường tơ-tình thì tôi « có thể nộ qua mà ngủ tấm lòng sầu. « Nhưng cái kiếp của tôi là phải qui-trọng cái nhan-sắc của cô; cho nên, tuy rằng tôi bỉ rẻ-khinh, chớ tôi « không thể nào đổi dạ. Cái tình « của tôi thế là bạo thật, song có khó « đại cái. Không phải tôi nhơn đến « sự tự-lý của cô mà rồi tôi đang cái « cư ngộ-ác bất-chánh đâu cho cô « mà phạm-luyện; tôi lại dâm trông « rằng về cái nơi-ẩn-trú mà tôi sẽ « đem cô đến, chẳng ta sẽ kết-hiệp « nhau bằng một mối tình rất kinh- « thành và vĩnh-viễn... »

« Hầu còn nói với tôi nhiều lời nữa, tôi không nhớ cho kham; nhưng tôi lý cho hắn muốn dỗ tôi rằng hắn nài hoa ép liễu thế là không có lầm khó cho tôi, và tôi phải biết cho hắn là khách đa-tình chớ chẳng phải là tự cướp-giựt. Hắn nói cái thì nói, tôi cứ khóc hoài và lấy lâm thất vong rồi. Hắn bước ra cho khỏi mất thì giờ, song khi ấy, hắn lại ra dấu với I-ne; tôi hiểu ý hắn bảo con đó uống lưỡi giúp vô cho tôi xiêu đạ.

« Chẳng sai chút nào. Nó lại nói với tôi rằng việc tôi bị bắt đây đã bề ra rồi, dầu tôi ở-kỳ thế mấy cũng phải lấy Anh-hoa-rô; cái danh-giá của tôi buộc phải cam-tâm vậy. Ôi! Nào phải đó là phương-thế làm cho tôi khỏi vòng khổ-lụy đâu. Đem cái nhơn duyên gởm-giết ra mà dụ-dỗ tôi là chỉ làm cho tôi khôn thể ngủ sầu; I-ne không còn miệng lưỡi nào mà nói gì cho thấm-thấp tôi được. Thình lình có tiếng rốn-rực la ó trên bon tàu.

« Ấy bởi bọn thủ-hạ của Anh-hoa hãy một chiếc tàu lớn thẳng bườm nhằm ngay họ mà bức đến, nên mới rốn-rực như thế. Chiếc tàu mà họ chở tôi đó nặng bườm lắm nên không thể nào tránh khỏi nạn-nguy. Chiếc tàu lớn kia xáp lại gần thì bỗng nghe tiếng la om: « Đã tới! Đã tới! » Nhưng bọn Anh-hoa-rô thà chết chớ chẳng thà dầu phục, thật cũng là cừng cỏi, đều hòm đặng chống ngăn. Đánh nhau rất lung, tôi không đỡ lại làm chi, xin chỉ nói cho chàng biết rằng họ như kẻ cùn-nhơn, trừng trợi đã một lác thì Anh-hoa và nội trọn đều bỏ mạng. Còn tôi với I-ne thì bị dẫn qua chiếc tàu to ấy thuộc về của Mê-rô-mọt-tô để cho A-bi-li cai quản.

« A-bi-li nhẩm nhìa tôi giây lâu, coi bộ lấy làm lạ, và biết vì cách ăn-mặc của tôi là người I-pha-nho, bèn nói với tôi bằng tiếng cách-ti-đờ: « Cô hãy bớt rầu và hãy an tâm, vì « có không thể nào tránh khỏi cái « tai-nạn bân mọi. Nhưng tôi nói tai- « nạn lâm sao bây giờ? Ấy chẳng « qua là đều ích-lợi, cô đáng mừng lắm « đó; có là người sắc nước hương « trời. ..... Ông Trời không phải « sanh cái hoa tuyệt đời như vầy « đặng cho những bàn tay thấp hèn « của mấy kẻ giữ đạo Thiên-Chúa kia « mà đến đâu; cô đáng cho những « người Lực khứ trong đời nầy kinh « yêu mà thôi, là những người thuộc « đạo hồi-hồi vậy. Rồi đây tôi sẽ « trở về Anh-rê. Tôi không lo kiếm « thêm; một mình cô đây cũng đủ « cho chủ tôi khoái-chí. Tôi cũng « không sợ bị quở về sự tôi lật-đật « đem dưng cho người một cái sắc « phi-phàm sẽ làm đủ sự khoái-lạc « cho người, đủ vẻ mỹ-lệ trong cung « cấm của người vậy. »

« Nghe thế, tôi lo sợ hơn nữa, giọt lụy càng tầm-lã tuôn-rơi,

(Kế tiếp).

Cuộc xổ số

CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày 5 Juin của quan Nguyên-soái Nam-kỳ, bàn trị-sự các hội Tương-tế được phép lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc* (1$00)

Các số trúng

1 số trúng	10.000$00	—	10.000$00
1 —	4.000 00	—	4.000 00
2 —	2.000 00	—	4.000 00
8 —	1.000 00	—	8.000 00
10 —	500 00	—	5.000 00
50 —	100 00	—	5.000 00
80 —	50 00	—	4.000 00
200 —	20 00	—	4.000 00
352			44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 sẽ xổ số tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

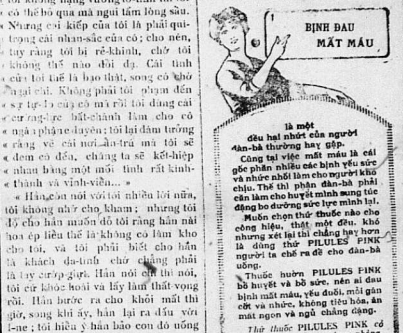

là một đều hai nhứt của người đàn-bà thường hay gặp.

Công tại việc mất máu là cái gốc phần nhiều các bịnh yếu sức và nhức nhối làm cho người khó chịu. Thế thì phận đàn-bà phải cần làm cho huyết mình sung túc động bo dưỡng sức lực mình lại.

Muốn chọn thứ thuốc nào cho công hiệu, thật một đều khó, nhưng xét lại thì chẳng hay hơn là dùng thứ PILULES PINK người ta chê ra để cho đàn-bà uống.

Thuốc hườn PILULES PINK có bổ huyết và bổ sức, nên ai đau bịnh mất máu, yếu đuối, mỏi gân cốt và nhức, không tiêu hóa, ăn mất ngon và ngủ chẳng đặng.

Thứ thuốc PILULES PINK *có bán khắp trong nhà p-dược phòng.*

PILULES PINK POUR PERSONNES PÂLES

SÁCH

Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách « MINH-TÂM BỬU-GIÁM » cuốn thứ nhì par Fétrus Trương-vĩnh-Ký đã xuất bản rồi.

Vậy qui vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho *Nguyễn-văn-Của, Imprimerie de l'Union rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán ..... 1$00
Phụ thêm tiền gởi..... 0 20

SÁCH NÊN XEM

1° Tạp-chí của hội « VIỆT-NAM THANH-NIÊN » mỗi số..... 0$40
2° Nho-giáo « LA DOCTRINE DES NHO » của ông Trần-trọng-Kim mỗi quyển. 0 40
3° Thế nào là một nền Văn-minh? Qu'est-ce-qu'une civilisation? của ông « P. MONET » mỗi quyển 0 25

Có để bán tại Imprimerie de l'Union. — Saigon. *ở xa xin gởi thêm 0$20 tiền gởi.*

Lời rao cần ích

Hãng « ĐẠI-ÍCH » ở CHOLON. Đại-lý khắp cõi xứ *Nam-kỳ* cho xe máy hiệu MALBROUG và đèn mãn-sông hiệu « SUCCÈS » kính tỏ cùng các qui khách đặng hay: Nhơn vì hãng mới sửa soạn *mở rộng nhà buôn* cho lớn hơn khi trước nên đã dọn qua cần số 383-385 đường Marins.

Nhơn dịp nầy hãng ĐẠI-ÍCH có bày nhiều đều rất có lợi và dễ dàng cho các nhà buôn nào muốn mua xe hay đồ phụ tùng về bán lại.

Cuộc đua tranh giải nhứt Nam-kỳ 100 k.m. xe máy MALBROUG đi với boyaux hiệu HILL đặng ăn hạng tư và hạng mười.

Lãnh gởi cách lãnh hóa giao ngân cho khắp nơi.

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các viện lớn thành Paris về

● KHÁNH-KÝ và Công ti ●

54, Đường Bổ-na (*Boulevard Bonnard*), SAIGON
Dây thép nói số 448 — Dây thép đi tắt Khánh-ký, Saigon

Lãnh rửa kiểu và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẽ bảnh mực tàu; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rõ hơn các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán bán đồ để dùng chụp hình; Rửa hình và ảnh kiểu rất giống. — Ở tiệm có sẵn các kiểu khuôn. — Có bán sơn thủy bằng mực, bằng dầu đủ các màu. Về sẵng hoặc về theo ý qui khách đặt, khi đồng bạn muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Qui khách ở Lục-tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh giấy thép chỉ chỗ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỂ BÁN

HIỆU NÓ LÀ:

CON SÓ

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SÓ*. Không có thứ nào bằng.

Dầu hiệu *CON SÓ* là tốt.

Hãy thếp thử coi rồi, không muốn dùng thứ khác.

PETIT DICTIONNAIRE

FRANÇAIS ANNAMITE

PAR

J.-B. P. TRƯƠNG-VĨNH-KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương văn-Ký đích tiếng Pháp ra tiếng Annam, đã hết là hai năm nay.

Từ đầy đến nay nhiều vị hỏi mua, nên bổn-hiệu lo in đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tuy in chữ nhỏ mà cho tới 742 trương và có 1250 cái hình rút trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6$ một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0$24

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay là đến tại

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA.
Rue Catinat, 157. — Saigon.

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

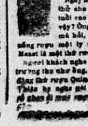

Hiện bây giờ bên nước Nam-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 86 tuổi mà vẫn còn sức lực mạnh mẽ như người ở tuổi, đi đứng chẳng bền; ăn nói sắc sảo, vì ngày ở ngoài trại ngoài đồng cứ đi-ro làm công-nghiệp.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, ho thì cho biết tại điền ông nay cho hay chư tuổi cao mà cần chi hay không phải làm vậy? Ông giả đáp-ại rằng: Có chi là đó mà hỏi, vì đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu mới ly hành rượu Quina Gallica hiệu Kenet là một thứ rượu trường sanh số 1.

Người khách ngăn mắt nói-ng có lẽ mà, mười 6 trương thì như ông, lấy vì chẳng mà tuổi 41 mươi đặng thứ rượu Quina Gallica mà đang mỗi nhứt. Thiên hạ người gọi ông là Ông Tiên sống, sống bền là nhờ ở mà rượu ấy đem vô cho ông bổ phổi

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi nhà. Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm quí lắm.

Giá mỗi quyển..... 1$20 | Phụ thêm tiền gởi.. 0$30

CÓ THỂ BÁN TẠI

NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA

157 đường Catinat — SAIGON

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề «Les Administrations et les Services Publics Indochinois» của ông De GALEMBERT, Tham-biện hạng-nhứt ở Hanoi soạn ra. Mục-đích quyển sách nầy là biện-giải việc chánh-trị trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Thừa-biện cùng các hội thi khác.

Trữ bán tại nhà in *Union, 157, Rue Catinat — Saigon.*

Sách dày 888 trương, giá.... 10$00

Xin gởi theo 0$40 tiền cước phí.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể thao trước khi lớp diễn những miếng quyền mít nhoc ho hay đùng thứ rượu chát hiệu « PHÉNIAC ».

Thứ rượu nầy mùi vị dịu dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiện làm cho bổ khoẻ, gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ bổ chai sẵn và có thứ trong thùng cón nguyên.

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỜN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thì chẳng cần chi phải CỬ ĂN

và an dưỡng trong phòng.

Thuốc hườn nầy dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các Dược-phòng đều có bán.

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIẾN XEM SÁCH CỦA PHÁP QUỐC VÀ CỦA MỸ QUỐC — LÀM KIẾN SỬA KIẾN — KIẾN ĐỌ THƠ CON MẮT GIÀ GIÒN; MÀU TỰ NHIÊN GẦN THỰ BỮA ĐƯỢC

Bán Kiến đo theo tea Lương-y kỹ lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Tổng-lý: Ông G. BERBERY, thiện nghề về nghề kiến mắt. Có cấp bằng tại thành Paris.

CÓ BÁN: Máy học-lảnh — Ống lèm — Ống lèm tinh hồi — Ống Han-thử chấm. Các đồ khai-dụng đúng-đắng.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Américain" của chúng tôi bán, trông theo có mắt, xem tỏ hơn, sáng hơn kiến thường bốn chục phần. Dùng mang đọc sách, viết bài luôn giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng lóa mắt mà vệt mình xem cũng chẳng đổi màu.

Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo kiết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai cặp, nhưng chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.

Gọng xuy-vàng của Mỹ-Quốc cũng tốt như gọng vàng thiệt vậy, bảo kiết trong mười hai năm.

C. J. BONNET

HÃY NÀI CHỌ ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI ĐỜI NGỰA NÀY khi chư tôn muốn mua hàng lụa

XE MÁY HIỆU:

J. B. LOUVET

ĐUA GIỎI HƠN HẾT VỀ ĐƯỜNG LỘ VÀ CHẠY PISTE
ăn hạng nhứt trong đua
HỘI HOÀN CẦU VỀ CHẠY MAU
ăn hạng nhứt chạy xa 936 k
HƠN CÁC HIỆU KHÁC

XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN XEM XE NƠI HÃNG
« AU SPORTIF FRANÇAIS »
135.— Rue d'Espagne.— Saigon

MỘT MÌNH LÀM ĐẠI-LÝ CHO XE HIỆU:
J. B. LOUVET —:— ELDÉE —:— A. S. F.
và cho VỎ và RUỘT BERGOUGNAN

NƯỚC XIÊM CƯỜNG thạnh vì đâu ?

Lấy lẽ một nước đất hẹp dân ít lên lối về một cái góc nhỏ mọn phía nam châu Á như nước Xiêm mà trong ba bốn mươi năm về trước là bị cái hàng tự hao là nước vàn hiến của ta đường nồng thì nước ấy ta vẫn bì thị cho cũng như là phương Ai Bo, Chân-lạp nằm xã nước lằng kề chi, ngờ đâu đến ngày nay đã nghiễm nhiên là một nước cường thạnh lên chơn nổi gót lên chốn vỗ đài cùng với Liết cường trong năm châu. Trông người lại ngẫm đến mình, trước kia tự hồ hao nhiêu thì nay lại thành ra tự sỉ bấy nhiêu, mà Trước kia bì thị họ chẳng nào bây giờ lẽ phải kính phục chẳng họ ấy, cái lẽ tự nhiên là không thể không kính phục họ được, vì liệt-cường trong thế giới ngày nay cũng đều công nhận họ là một nước đã tư cách tự lập rồi. Về vang thay nước Xiêm, đồng nhân ta vừa rồi ai đã được thấy phái hộ nước họ tới đây thì lại càng được rõ ràng lắm. Tuy vậy mà cũng còn có nhiều người lấy làm la rằng, dân sao mục long cái trình độ tri thức của dân Xiêm quyết chưa cao hơn dân mình được mà có lẽ còn kém hơn, vậy thì họ cường thạnh được vì cái gì. Về điều đó quả có như thế, dân Xiêm quả còn thấp kém hơn dân mình thật, vậy mà nhứt dân họ được cường thạnh về vang như thế có phải là họ có điều thần bí gì đâu, chẳng qua là nước họ có được một số ít người thượng-lưu xung đáng thực lòng yêu nước họ nước đó mà thôi vậy.

Thực quả thế. Mà nói bằng người thượng-lưu nước Xiêm ấy, chẳng qua chỉ trên thì vua họ và dưới nữa là các quan họ mà thôi. Hãn ai đã xét qua cái lịch-sử từ khi nước ấy cải cách cho đến giờ thì đủ biết cái tài trí của vua nước ấy là thế nào. Sớm biết cái ngoại sóng cạnh tranh của thế giới không kịp lo đường cải cách không xong, bèn quyết chí biến pháp và cần nhứt là kén người thông minh tuấn tú, cho đi du học các nước Âu-Mỹ để gây lấy nhân tài. Ta xem điều nầy đủ biết cái khổ-tâm của vua Xiêm là tự biết chính dân Xiêm phần nhiều tánh chất còn ngu muội khó thể bồi dưỡng mà lấy ngay được nhân tài để dùng, bèn chọn con cái các bọn kiều dân ngoại quốc mà nhập tịch dân Xiêm có tánh chất thông minh nuôi dạy rồi lại cấp học phí cho đi du học, học thành về tay tài sở đúng. Trong lúc còn phải gây dựng nhân tài, thì bao nhiêu những cơ quan trọng yếu trong nước như quân chánh, học chánh, thương chánh, công chánh văn văn đều nhứt luật cải cách mà thuê mướn nhân tài ở các nước van-minh đến làm giúp, mỗi cơ quan thì họ chỉ mời vài người dưng đầu để giữ quyền mà thôi. Đó là nói về đời nhà vua trước thì thế, còn như vua hiện trị vì của họ bây giờ cũng lại là ra một tay anh vô lắm, đã từng lưu học ở Âu-châu, phép chính trị mới rất am-hiểu, mà về đường võ-bị lại hết sức khoáng-trương, e chiến-hàn, có phi ư, ta cứ xem các báo mới về cuộc duyệt thao của họ mấy tháng trước đây, người các nước đến xem, đều tỏ lời khen ngợi thì lại càng rõ ràng cái cơ sở cường-thịnh của họ thực đã vững vàng mà đáng nên về vang lắm, mà sau nầy còn tiến-bộ mãi lên, không biết thế nào mà hạn lượng được.

Bài nầy không phải khảo cứu về cái lịch-sử dọ-tân của nước Xiêm, chỉ vì muốn chứng rõ cái cớ của nước ấy vì sao mà cường-thịnh, nên nói qua về cái phương-pháp mưu quốc của vua tôi nước Xiêm ra đó để đồng-nhân ta được rõ mà thôi. Về lẽ ấy các người ngoại-quốc đã từng đến đất Xiêm quan-sát cũng đều công nhận như thế. Vì những dân-tộc thuộc về giống da vàng mà có quốc-hiệu của Á đông nầy thì dân tộc Xiêm cái trình-độ quả còn chưa thoát khỏi cái tánh chất gù mun, chưa có đủ tư cách mà tự lập được, sau nầy nhờ có cái phương-pháp giáo-dục rất khôn khéo của những người thượng lưu là vua quan ấy mà chúng có tấn-bộ được chăng. Chớ nếu dân tộc ấy mà lại gặp vua quan ngu hèn, chỉ cnui đầu trong một xó mà xưng thánh xưng thần hão, tự đại tự tôn lâu, thì bây giờ chẳng còn dân là nước Xiêm nữa.

Ôi, cây có gốc tốt thì cành lá cũng xanh tươi, nước có nguồn trong thì chi phái cũng sạch sẽ, trong nước có những bậc thượng lưu giỏi thì dân cũng được vẻ vang như thế đấy. Ta lại xét cho kỹ thì trong đu cầu nầy bất cứ nước nào cũng vậy, dù nước dân chủ hay quân chủ cái mệnh vận của nước còn hay mất, hay thay hèn, là chỉ ở một số người trên có quền lo toan mưu tính nên lư ra làm sao đó mà thôi, chớ còn một số đông là kẻ dân dưới chỉ là cái máy thụ động vô hồn, có xoay thì đi, không xoay thì bỏ giờ cũng đứng đấy. Nhưng ở nước dân chủ thì còn khó, vì cái quyền của thượng lưu còn có bàn, chứ như những nước quân chủ thì, cái quyền thượng-lưu muốn làm sao thì làm, dân dưới chỉ nhất vị phục tùng mà thôi, nếu thượng-lưu đã có được cái quyền vô-hạn như thế, mà lại khéo biết lo toan việc nước thì nước tất được thịnh cường. Phương chi lại là bậc thượng lưu tột bậc có cái quyền thao tùng mệnh vận cả một nước mà tự biết lo nước như vua Xiêm ấy thì cái cơ cường thịnh lại càng mau chóng lên vậy. Đồng nhân ta thử xét xem nước Xiêm ấy có quả như thế không?

Nam-Nhân

(K. H)

Văn đàn

Tặng cuốn
« Vinhlong Nhân-vật chí »

Nhân-Vật Chí công sức đắc đâu,
Ra tay ghi chép chuyện tiền nhân ;
Tổng-Phan mấy lớp mươi triệu chúa,
Danh giá còn nêu một sử thần ;
Gió lồng sóng Tiền vui nhẩy tới,
Lăng thì ấp Phụng dang đi lòn ;
Viết đôn nghe đến đề thi đáng,
Đôi đôi khoe khoan ngọn bút Trần.

Nguyễn-văn-Sâm tự Bồng-Đình.

∴

Vĩnh-long phong cảnh
(Dụng hồn-văn thì nhứt thủ)

Nhơn vật phiên ba tự cổ đành,
Vinhlong phong cảnh tuyệt trần thanh ;
Giang-Đầu nhứt thể đơn hồng lạc,
Tiền-Đảo song cha bích thu hoành ;
Đang đình quang lăng tinh ngưng ảnh,
Tiêu thành cơ xướng quân hoàn thính ;
Văn Lâu khách quả dư ngâm cảm,
Vô hậu xanh xuân tự hữu tình.

Phan-trường-Tạo tự Long-Giang.

CÁC PHỤ-NỮ'

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-chế sư đều có bán.

• ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

SÁCH KHUYẾN-SÌ-CA

Sách « Khuyến-sì-ca » của ông Lê-trung Thu làm mới in ra lần thứ ba. Quyển sách nầy có Hội-đồng khảo-duyệt nhận-dụng theo lời nghị ngày 1er Mai 1922, in ra hai lần trước bán hết: Là một quyển sách dạy về phong hóa lễ nghi, rất có ích cho mấy vị giáo-viên và cho trẻ em mới khởi bước đầu trong đường học-vấn.

Có bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat, Saigon.

Giá mỗi cuốn..... 0$25

Rượu chát trắng ngọt

Uống cũng như Champagne bổn-hiệu có trữ bán mỗi ve 0$60 mua 12 ve 5$40. Có bán nước đá mỗi ngày.

Ai muốn xin viết thơ cho:
BÙI-QUANG-NHƠ.— Bentre.

MỠ THƠM HIỆU BERTHUIN

FACHOD Frères & Lyon Cie

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mắt cá tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON
PARIS

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, diệu mềm, ẩm-mước.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng dã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi-trùng chích đều phải tan mất.

PHẤN VÀ XÀ-BÔNG HIỆU: SIMON.

Société Anonyme des Tuileries de l'Indochine

Nổi danh chuyên nghề làm và bán

NGÓI GẠCH VÀ CHẬU ĐỂ TRỒNG KIỂN

Phía trên — Phía dưới

Ngói 22 miếng lợp được 1 thước vuông (tập mí đôi)

Giá thơ xin sách về kiểu mẫu ngói và gạch

Nhà việc ở lại dường Charner, số 34 — SAIGON

Dây thép nói: số 108.

yếu đuối vãng vọt

GÂY MÓN

Thuốc SIROP de DESCHIENS

Mãu-đơn-Kiều

(Tiếp theo)

Bởi vậy cho nên, nàng khỏi tỏ nỗi sợ ấy với tôi mà tôi vẫn cùng đồng sợ như nàng, tôi bèn đưa tay ra cho nàng mà nói:

« Mình chớ sợ chi.»

Marguerite ôm tôi mà nói nhỏ: « Mình hãy liệu đặng về đây cho sớm nghe; tôi ở nhà dựa cửa ngóng trông.

Tôi biểu Joseph về thưa với cha tôi rằng tôi sẽ đến.

Mà thiệt, hai giờ kể đó, tôi tới nơi rồi.

∴

XX

Cha tôi, mặc áo mát, đang ngồi nơi phòng khách chờ tôi mà viết.

Bước vào, thấy cách người ngước mặt ngó mình, tôi đã biết rằng gần sanh chuyện lớn.

Song tôi cứ bước lại gần người đường như tôi chẳng để có sự chi, tôi hôn người, rồi tôi hỏi:

« Thưa cha, cha qua tới hồi nào?»

— Chiều hôm qua.

— Cha cứ tới ngay đây như mọi lúc?

— Ừ.

— Con tiếc vì không có ở nhà mà tiếp rước cha.

Nói câu ấy rồi, tôi ngó sắc mặt nghiêm nghị của người mà ngờ rằng người ắc đem luân-lý ra mà quở trách mình chăng; song cha tôi chẳng đáp lời chi, cứ lo niềm phong thơ của người mới viết xong, rồi trao nó cho Joseph đem đi bỏ.

Chừng hai cha con ở đó một mình, cha tôi mới đứng dậy, và, vừa dựa trong lò sưởi vừa ngó tôi mà nói:

« Armand, cha con mình có mấy đều trọng hệ để cùng nhau nghị luận »

— Thưa cha, con xin nghe cha dạy.

— Con phải nói thật tình đó

— Cái thói của con là như vầy.

— Con đương ở với một gái tên là Marguerite Gautier, quả có vậy chăng?

— Có.

— Con biết nó là người chi, lúc trước?

— Một con kỹ-nữ.

— Cũng vì theo nó mà năm nay con quên về thăm em con với thăm cha, như vậy hà?

— Phải, thưa cha con xin thú thật.

— Con thương đứa kỹ-nữ ấy lắm sao?

Thưa cha, cha thấy hàng rồi, bởi nó mà con lỗi đạo cã như vậy đó; bây giờ con cúi xin cha thứ tội cho con.

Chắc là cha tôi không để rằng tôi đáp mấy câu chẳm hẳm ấy đâu, vì tuồng như người đã mà suy nghĩ giây lâu, rồi nói:

« Thật con đã biểu rằng con không ở ăn như vậy hoài cho đặng chớ?»

— Thưa cha, con e vậy mà thôi, song con không biểu vậy.

— «Nhưng mà con phải biểu... cha tôi buồn giọng gắt gao hơn mà nói tiếp «... con phải biểu rằng ta chẳng muốn kia.»

— Con nghĩ rằng miễn đừng làm sự chi trái đạo làm con, và phạm đến danh giá nhà mình, thì con ăn ở như vậy nào có hệ gì đâu, bởi đó người thì ngại mà con cũng vững lòng một chút.

Những đều sa đâm hay khiến con người ta cượng với các tâm tình chớ phải chơi gì. Tôi quyết làm cho chẳng trả đặng cô ở đời cùng Marguerite mà thôi, thì đến cha tôi mà tôi cũng chẳng nhường người nữa.

— Nay lại đến lúc con phải ở ăn cách khác.

— Thưa cha, bởi cớ chi?

— Bởi vì con đương làm những sự phạm đến danh giá của tông môn con đó.

— Thưa cha con hiểu chẳng thấu mấy lời cha dạy.

— Để ta giải nó cho. Con mà có một đứa tình nương, thì là được lắm; con mà đem tiền ra mà trả cho nó, đáng theo bực người quân tử đem tiền mà mua cuộc phong tình thì chẳng còn chi là phải hơn nữa đó; song con lại đi quên xét xa, để phạm nhiều lối trọng: con để tiếng tâm của việc thì tỷ ấy bay thấu tới tình ta và làm cho như cái danh giá của nhà ta như vậy. Đã là đều chẳng nên làm, đó là đều chẳng nên làm nữa.

— Thưa cha, các người nào thuật mấy việc ấy với cha, thật họ không biết công cuộc của con cho rành đó. Con có gã nghĩa với nàng Gautier, con ăn ở với nàng, là một việc đưa ai hơn hết ở thế gian nầy. Con chang để cho nàng tùng cái tên của con đâu, con có bao nhiêu của thì liệu mà xài với nàng ấy bấy nhiêu thôi, con chẳng thiếu nợ nần chi, và con chẳng hề phạm sự chi cho đến nỗi một đứng làm cha để buồn lòi mà nói với con mình mấy đều mà cha mới phân cùng con đó.

— Làm cha hễ thấy con lạc đấu nẻo hư thì có phép điều nó lại nẻo lành. Bây giờ con chưa phạm sự quấy nào đâu, song rồi đây con cũng không chay cha khỏi động. Cha đây, cha trái việc đời hơn con chứ. Mấy tay phụ nữ nào thiệt cho trinh bạch mới có tâm tình trong sạch đặng cho. Gái cha đang mặt như nàng Manon kia thì gặp trai như chàng Des Grieux vậy đáng, và phong tục xưa, nay đã đổi khác rồi.

(Mai tiếp)

SAIGON.— IMP. DU LOC-TINH TÂN-VĂN — TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES — Le Gérant: LÂM-VĂN-NGÔ.

Tirage: 2920 ex
Saigon le 22 août 25

Ba còn một !

Công ty Nhuận Quan (Saigon Bazars trước khi của ba người sáng tạo là MM. Nguyễn-đức-Nhuận, Lê-quang-Phước và Phan-Quan.

M. Nguyễn đức-Nhuận đã có 2 tiệm khác, M. Lê-quang-Phước hiện nay làm Phó-tổng tại Ô-châc (*Trawinh*), thế thì cả hai đều không có ngày giờ mà trông nom việc công-ty Nhuận Quan, nên đã giao trọn lại cho **M. Phan-Quan** làm chủ một mình kể từ ngày 8 Juillet 1925.

Vậy từ đây như Chư Quí-vị trong Lục-châu có gởi thơ cùng tiền bạc thì xin đề cho **M. Phan-Quan** là chủ của hiệu Saigon-Bazar, số 57 đường Catinat Saigon.

Một sự kết quả...

Tôi muốn nói về nón tục kêu là nón Cách Sanh-ga-bô (*Casque Singapore*) vì thấy đồng-bang lâu nay rất ưa thích kiểu nón Singapore, nhưng nó là ngoại hóa mà lại giá quá mắc (14$ cho tới 16$ một cái) nên tôi hằng để ý tìm kiếm một thứ nón Casque giống in như kiểu đó đặng đem ra cống hiến cho đồng-bang dùng.

Vậy tôi gia công tiêu kiếm đã lâu rồi mà nay mới thấy được cái sự kết quả rất hoàn toàn vì nếu cầm cái nón mới chế ra mà xem thì phải lộn nó với nón đã xài lâu nay.

Tuy đã làm được hoàn toàn mà chưa rõ đồng-bang hoan nghênh là dường nào, nên lúc vừa để ra bán thì đã thấy hết, làm cho nhiều qui-vị đến mua không có phải chờ đợi nhọc lòng. Vậy kể từ ngày nay, tôi đã sắp đặt lại cho có số-nón dự trữ được nhiều, hễ mua thì có sẵn, khỏi phải chờ đợi như lúc rồi.

Hình trạng cái nón

Ngoài bao bằng bố trắng thứ tốt, kêu miếng may kế lại trong lót nỉ xanh sậm, không bay màu. Vòng đầu bằng da tốt, chưn con rít. Bìa may bằng da trắng và hơi vàng-vàng, quai bằng da màu Sô-cô-la. Bảo lãnh đánh phấn không độp. Nếu độp thì trả lại.

Giá mỗi cái là 5 $ 50

Gởi nội cối Đông-pháp thì 6 $ 00 một cái, tiền tháng và tiền gởi đều tính chung vô số đó.

Xin nhớ cho số vòng đầu (*Contour*) và đề thơ hay là mandat.

M. PHAN-QUAN
Chủ hiệu Saigon-Bazar
số 57 đường Catinat, Saigon.

Dây thép nói số 666 — Dây nói tỉnh bán giao-ngân. (Cautre-numéro-réseau)

N. B. — Tiệm tôi còn có bán đủ thứ hàng hóa vô chấp-phá tây (*nouveautés*) áo quần, giày, nón-mũ, cái, *ombrelle*, đồ mưa, đồ lạnh cho tới đồ chưng đọn trong nhà như là: bàn, ghế, tủ, giường, bàn, bình chưng bông, đồng hồ treo, vật dụng nhỏ lớn đều có không cần.

Ai muốn cần đồng hồ hãy nói rõ chỉ, xin viết thư thương nghị cho tôi gởi tập tốc hàng không thì rẻ, cũng mua giảm, không phải tính thêm tiền công cước.

COI CHỪNG....

TẠI CÔI ĐÔNG-PHÁP NÀY CÓ MỘT

BẢN ĐỦ THỨ KIỂN

Đồng vàng, mạ vàng, dầu mỡ thiệt và giả.
Kiểu cho những người đi xe hơi dùng.
Thử thiệt dài, không bể (hiệu Triples).
Ống dòm, thủ trong như ngọc; kiến lấy lửa.
Hàn thử biểu (Thermomètre) và ám tính biểu (baromètre).
Kiến cho những người cận thị, con mắt lờ và những người có bệnh đau con mắt.
Có thứ trắng và thứ màu, để mang đi nắng.
Có thứ chế riêng, nhẹ nhàn, để cho những người con mắt kéo mày và những người cận thị nhiều.
Có thứ kiến hai mặt, để coi xa và coi gần.

Giá đồng bằng dầu mỡ thiệt, giá từ.....	4 $ 50
Giá đồng xi vàng, giá từ.....	2 00
Giá đồng nickel, giá từ.....	0 60
Kiến mang đi nắng, giá từ.....	0 80

COI CỌN MẮT KHÔNG ĂN TIỀN

ĐẠI DƯỢC PHÒNG **L. SOLIRÈNE**
ở ngang nhà hát lấy.
SAIGON

RƯỢU SAM-BANH

MOET & CHANDON

NHÃN XANH — PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO — *Là tốt hơn hết*

Nài cho đặng thứ nhãn có cái NGÔI SAO 5 nhánh

Phải nài cho đặng rượu Champagne nút ve bọc bằng keo, vì có nhiều thứ khác bọc bằng chì.

Còn ngoài mỗi thùng, ngan số thứ tự có chữ **A. M. V.** con dấu đóng mấy chữ trên, động bằng sắt nướng đỏ, chớ không phải viết bằng mực. Chữ **A. M. V.** là dấu riêng của Đại-lý tại Saigon.

Đại-lý cho cối Đông-pháp
AGENCE POUR L'INDOCHINE
DE LA MAISON MOET & CHANDON
137, 139 et 141, rue d'Espagne, Saigon

LA
REINE DES MONTRES
DES FABRIQUES
PÉTOLAT Frères & ANGUENOT de Besançon

Les plus hautes Récompenses aux Expositions

Giá:

Hiệu « REINE DES MONTRES » vàng Huê-kỳ		8	00
Id.	Id.	có dây chuyền	10	50
Id.	Id.	có dây chuyền và hộp đựng	11	00

Hãng MAGASIN UNIVERSEL.
Nhà R. CHOMIENNE,
Place du Théâtre.

THẦN LƯU LẠC

Kia coi đôn Nhựt nguyệt còn khi đồng lúc tây, cuộc đất trời còn chẳng xây qua đổi lại. Thử lại nhìn con chim yến là một thứ hay vui đầu chúc đó, còn lúc dông giò trở, phải sang qua xứ lạ mà kiếm ăn thay. Ta chi người sao khỏi nay đôi mai đáp bến này bãi kia ra thân lạc lài bỏ đành chỗ yêu đấu là nơi cha mẹ dưỡng thương nhớ con thơ ngày dại.

Có ai mà đành lòng ra thân ly biệt nơi cái cảnh ngộ như thế không? Nào ai có muốn ở mô.

Song đây ấy cũng vì phận người vô doan, thời hư, vận bĩ, day bến kia trăng bấy, trở phía mo gió gió; biết đâu mà tránh trốn, rồi cùng thế phải ra thân đành dứt mối sầu thảm thương yêu. Ai lại chẳng muốn an nhàn tại quê hương là nơi bổn xứ, quê xưa mà toan lập một tòa mình mông rộng rãi bầu cô thê trai tớ gái, ra vào kẻ kính người nhường, cha mẹ, huynh đệ chung hưởng, đồng vui một chén, đồng ngồi một mâm. Cân phải đi xa chi cả năm gia đời, làm thân day tớ ra lòn vào cúi, ép mình phải phế cả cái gia-đình. Ra vào chẳng có kẻ quen thước thân thích chi. Ai ai đâu có chỗ an làm rồi mà phải cái cảnh thế có nên buồn cho chăng? Buồn là buồn cho một mình ta nơi đất khách đó. Hỏi biết cầu : « Chẳng lưu lạc sao trên mũi nhân thế » thì phải rồi, song như tôi đây tuổi vừa mới hai chục xuân đâu, nào dám đành bao mà tự xưng rằng trải mùi thế sự — xin lỗi, tôi nói đây chớ hãy còn mấy ông ý kiến khác hơn nữa, nên tôi xin miễn cho, hễ biết bao nhiêu thì nói bấy nhiêu đó thôi.

Nhưng thea tri ngu tôi thì cho rằng lưu-lạc ấy rất làm cho mấy tay vi việc nhà bần chật, bởi thế khẩu ra vô, buộc mình phải... thì biết bao nhiêu là sự buồn vui, sầu thảm chẳng lộn-nếu chưa gặp thời hôn — rõ đâu là trải mùi, biết đâu là nếm mật.

Chi như người đã đành lòng cho mong có một sự trải mùi thì có chi mà phải bàn bàn luận luận. Còn có kẻ giàu sang công-tử, muốn cho rõ cần : « Chẳng lưu lạc... » thì cũng nên, ấy là tại ý người ta hi vọng lấy nhiều, rồi có đâu là lúc buồn vui nọ khác.

Hèn chi ông Chiêu (Vĩnh thanh) có câu :

Kẻ đắc thời, đắc lễ, đắc nghi.
Kẻ thất thế, thất thơ, thất nghiệp, là phải lâm.

Như đây cón lâm kẻ vì gia-đạo mà phải ra thân nơi đất khách, muốn chỉ bước nơi con đường tạo-hóa, bầu nếm mùi thơm hơi la, nào để vận bĩ quê thân lưu, bao nhiêu tiền bạc lo vào sổ — ấy là muốn có việc làm cho mau, sau kiếm lại có hề gì miễn là có công an sổ lâm thì thôi — cái nây không phải ai quen, ấy là mới lần thứ nhứt mà mắc phải bấy — bị chúng gạt nuốt rồi kiếm chuyện nói trời bao la, đất bao nhiêu. Chết chưa? Hỏi ra thân, nâm chim, bầy nỗi, chín tình đinh, ân thép ngũ nhớ cùng anh em, bị chúng hăn hủi cái phận anh hùng mai-một. Như mấy ông đó mới ra sao?

Mà nghĩ lại cũng trối thây, hết hồi bĩ cực tới hồi cam-lai chớ biết ai là hảo tâm : nâng chày đa giúp nón, mưa dầm mình giúp tơi. Ô! Trời sanh thì trời nuôi!

Cam-la sơn vin cũng xinh.
Muốn như Khương-tử cũng vinh một đời.

Tôi viết đây là không có ý chi khác, chỉ thấy nhiều ông sao lâm lúc như thế, rồi nghĩ lại mà buồn cho tôi nơi khách-địa.

Xin khán-quan miễn cho.

DƯƠNG-NGỌ-XUÂN
Gocông

TRUYỆN
TÔ-HUỆ-NHI 3 cuốn (trọn bộ) giá... 0$28
OÂN-HỒNG-QUÂN 1 à 6 (còn tiếp) giá... 0$28

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DE VINH-HOI
Bureau : 33, Boulevard Charner.— Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-HỘI SAIGON

Hỡi người Annam,

Nếu Chư-tôn muốn cất nhà và xây vách tường, cho chắc chắn và hoàn-mỹ, thì hãy đến tại hãng làm gạch mới chế ra hay là viết thư mà mua gạch thì Chư-tôn đã động vừa lòng chẳng sai.

Vì sự chế tạo cật kỹ càn, và chắc cần nơi Chư-tôn đông đến mua lắm thì thấy vị tức thì.

Vì đặng nó thì sự tiền bạc cũng bằng thứ gạch thường mà lại chắc hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ chẳng cần phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Cảng-long và cát sông ở Biên-hòa, nên tốt lắm đã lớn mà lại đầy hơn.

Nên Chư-tôn muốn dùng thứ gạch có nhân thì hãy biểu nó thì hãy làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị đặng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu thì bổn hiệu sẽ bởi ân lập tức.

CHÚ-NHƠN.

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang
In mới rồi

Thường năm bổn-hiệu xuất bản một cuốn THỜI-SỰ CẨM-NANG. Trong đấy có đủ các số, các ty và tên họ các viên quan nhà-nước, các lời nghị cần ích cho hương-chức làng dùng mà làm việc quan. Lại có vài quyển Tiểu-thuyết rất hay dễ chư qui vị xem chơi giải muộn.

Cuốn năm 1925 (Ất-Sửu) đã xuất bản rồi. Vậy qui vị muốn mua, xin gởi thơ và mandat cho :

M. NGUYỄN VĂN-CỦA
rue Catinat 157, Saigon.

Giá một cuốn..... 2$50
Ông thêm tiền gởi.. 0 24

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỔI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiêu.
Làm bằng đường tinh anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES RAT-HÂ',
Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796
ông GET FRÈRES
& thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

THUỐC HIỆU **ASPIRINE** DES **"USINES DU RHONE"**
là thuốc để uống trừ những bịnh :
Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt óc, nhứt răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật co
có bán cùng trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

CHỈ XUẤT RA 15 QUAN MÀ TRÚNG ĐƯỢC
500.000 quan
HÃY MUA
Một cổ phần **PANAMA** à lots

Trả trước 15 quan, rồi kể đó trong 16 tháng trả mỗi tháng 20 quan, chiếu theo luật định ngày 12 Mars 1900, bảo kiết chắc chắn cho những vị mua.

Khi trả tiền kỳ đầu thì qui vị sẽ tiếp dặng một số vé. Qui vị sẽ được dự vào các kỳ xổ số cho đến khi số của qui vị trúng mới thôi. Mỗi một cái vé « Bon PANAMA » đều phải trúng một lot từ 500.000 quan, hoặc phải huờn lại 400 quan.

CÙNG NHƯ CHO VAY NHƯNG VỪA ĐẶNG CHẮC LẠI VỪA ĐẶNG LỢI
Có đến **200,000.000** quan cho trúng
SẼ GỞI CHO KHÔNG QUÍ VỊ GIẤY DÒ SỐ ĐÃ XỔ RA — MỖI NĂM XỔ BỐN KỲ
Ngày 15 Février, 15 Août, 16 Mai và 15 Novembre

MUỐN DỰ VÀO CUỘC XỔ SỐ, HÃY GỞI 15 QUAN TIỀN TÂY CHO
BANQUE NOUVELLE, *8, Rue Papère, 8,* MARSEILLE *(France)*

Cigarettes Diamant

Bán tại những nơi bán thuốc điếu thượng hạng

Les cigarettes « DIAMANT » sont fabriquées par une des plus grandes Manufactures d'Algérie, la mieux en « MELIA FRERES » dont la réputation est connue du monde entier.

Par le choix tout spécial du tabac extra-doux d'Algérie, les cigarettes « DIAMANT » possèdent un très bon goût.

Ayant été conçues de manière et recherchées pour elles-mêmes, elles trouveront toujours un très bon accueil auprès de toutes les consommateurs qui l'apprécient à sa juste valeur, malgré qu'elles soient nouvellement importées en Indochine par la Maison L.U.C.I.A.

Le nom « DIAMANT » leur est attribué, parce que cette pierre précieuse rayonne le bonheur à celui qui la porte. Nous espérons que tous les consommateurs des cigarettes « Diamant » trouveront aussi le bonheur après une consommation constante de ces produits.

Importées par la maison L.U.C.I.A. Saigon n° 34 Boulevard Charner les cigarettes Diamant se trouvent dans toutes les grandes épiceries de Saigon, Cholon et grandes villes des divers pays de l'Union-Indochinoise.

積石煙枝

L'U.C.I.A.
SAÏGON - HANOÏ - HAIPHONG

(Thuốc điếu hiệu Hột Thủy Xoàn của hãng AN-HƯNG ký)

THUỐC HIỆU
«HỘT XOÀN»
(*Kim-cang Ngọc*)

Thuốc điếu hiệu « HỘT XOÀN » chế tạo tại một hãng lớn ở tại bên xứ Alger, tên là hãng « MELIA » mỹ-hiệu. Hãng nầy đã đạt danh trong cả hoàn cầu, ai ai cũng đều biết.

Thiết là lựa ròng thuốc tốt nhứt hòng mà làm ra thứ thuốc điếu nầy, nên nói nó đã thơm tho mà lại nhẹ nhàng.

Ít có nhựa độc, lại không khô cổ, để lâu không sầu mọt, không phải mốc, nên như qui khách ưa dùng thuốc nầy lắm, tuy là hàng L.U.C.I.A. mới đem lại trữ bán bên Nam-kỳ chẳng bao lâu, mà người đều biết danh là thuốc tốt.

Lấy tên **HỘT XOÀN** » mà đặt hiệu thuốc điếu nầy, là vì hột xoàn giúp phước cho người đeo. Vậy cũng cầu chúc cho chư qui khách, thường dùng thuốc nầy, được sự may sự phước.

Trữ bán tại hãng L.U.C.I.A. Saigon đường kinh lấp, môn bài số 34, và trong các tiệm chập phó lớn (của hãng) ở Saigon, Cholon và các xứ trong cối Đông-pháp.

安興洋行

LỜI CẦN ÍCH

Muốn làm cho vừa lòng những thân chủ yêu dâu của Bổn-hiệu lâu nay

Nhà thuốc chánh của ông

L. SOLIRÈNE

Kể từ đây, thuốc gởi cho thân chủ ở Lục-châu, mua từ NĂM ĐỒNG BẠC sắp lên thì Bổn-hiệu không có tính tiền gởi

Soieries NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

NHÀ BÁN HÀNG LỤA

Số 42, đường Catinat. 42. — Saigon (ở giữa mấy tiệm Bombay) Saigon

Téléphones { Magasins n° 566 / Dây thép nói { Direction n° 520.

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: Nguyễnđứcnhuận, Saigon

Bổn hiệu bán đủ thứ hàng Bombay, hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc

LƯỢC KÊ ÍT THỨ:

CẨM-NHUNG: Cẩm-nhung trơn, cẩm-nhung bông dệt, cẩm-nhung bông nổi, cẩm-nhung minh các, cẩm-nhung minh nhiều, đủ hàng dày mỏng và đủ màu sắc.

TỐ: Tố trơn, tố có bông nhỏ, bông lớn, tố màu, tố hai da, tố minh các, tố bông nổi, tố xanh bông lớn may áo rộng, tố Hanoi và tố Huế-kỳ tốt nhứt hạng. — **Nhung** thiệt tốt có đủ màu.

SATEN: Saten trơn, saten màu, saten bông thêu, saten trắng thiệt tốt để may quần.

HÀNG LẠ: Mới có hàng lạ như là: Cẩm-xoan, cẩm-vận dơn sóng, cẩm-nhung bông lạ và nhiều thứ hàng lạ khác nữa các-ba, các-có thích dùng lắm.

HÀNG TRẮNG: Lục-soạn Bắc-thảo, lục-soạn Thượng-hải, lụa Lẹo, cẩm còn hay là lục-soạn điển-khí, cẩm-nhung, lãi có thứ lục-soạn Hanoi trắng tốt và chắc lắm để may đồ mặt hoặc Pyjamas thì đẹp lắm.

XUYẾN, LÁNH: Xuyến, lánh nhuộm tại Bénitré-Cao-lánh, nhuộm đen nước, rờ mát tay, bảo lánh dùng đến rách không trở.

Cũng có bán ô-trâu, vải-mùng, giấy cao gốt gân bút, dầu thơm, phấn, đồ thêu, đồ chạm, salon cẩn vàn vàn....

Lại có trữ nỉ, tussor, laine, serge nhiều thứ tốt nhứt hạng để bán sỉ cho thợ may và bán lẻ cho qui-ông, qui-thầy mua về mướn may thì rất lợi lắm mà lại được hàng tốt.

BỔN-HIỆU, cẩn bạch

Nguyễn-văn-Thiệt

QUẢN-LÝ

PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU

Hôtel de France

132 — Rue Catinat, N° 132 — Saigon

Giá rẻ hơn các nơi

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bán-chế sư

KẾ NGHỆP CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đứng bực nhứt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bảo-chế nhứt hạng, vẫn là cử-nhơn bác-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trung theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy thầy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bạn hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi khứng đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông **L. SOLIRÈNE** là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiếu hiền đãi sĩ;

Vì thuốc tính lần, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo toa của quan thầy.

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rom hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rom hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan.*
Rượu chát thứ tốt và thứ thường cũng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Mứt Đức 13 để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.

Có tiếng dần chữ Quốc-ngữ rất tiện

Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ FRÈRES, LAMOTTE,
Nước sác lóc — Đồ các thứ.

XÀ-BONG CADUM dùng lợi lắm vì dầu còn một chúc củng còn cứng khô chẳng tang

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

33, Rue de Canton — CHOLON

SƯU-ĐỘC-LINH-DƯỢC

(THUỐC TRỪ BỊNH TIÊN-LA)

Bịnh Tiên-la là bịnh nhơn gặc lớn trong đời sống mình thế giới, hễ mang lấy nó, coi ăn chẳng ngon, ngủ không giấc, lấy là một bịnh rất đáu, rất độc, cho nhân quần phải hội. Bởi vậy cho nên từ xưa đến nay những anh hùng kho kiệt... người vi nom phải bỏ mình cũng tuyệt giống hoặc di truyền lại cho vợ con, lấy cũng là tai đáng là m phương thuốc.

Chớ như tiêm tôi đây, từ ra lập thuốc đến nay, vẫn tại các bịnh Hoa liễu cùng đã nổi tiếng, gần khắp trong thế giới, cho Kim mới thấy đồng nhơn đều cải mến tệ mà nghiệm ra có nhiều thầy trị bịnh Hoa-liễu thì hay dùng chăng vị là đậu xanh mà xử cho mình, hoặc dùng vị Thủy-ngân mà dăng xuống, như vậy thì chẳng những là hại thân mà lại không của sanh con nhà dòng, ít phải tuyệt giống tuyệt nòi, cái sự hại lấy cái!o! Vì chẳng bệ cái độc ấy nó vào trong thì nó vào tiêu tuỷ, nhơi mạch máu, chạy khắp, độ sống sót.

Bởi vậy cho nên từ xưa đến nay những anh hùng kho kiệt... không phải là ở thoát nơi chỗ, nếu xét như vậy mà số ra cho bết nếu nơi người nhơn trong cả châu thân đang sao? Nhứt quả là rốc cái phiền độc nó dương hình mà cho xổ ra, hoặc thì nó ẩn xuống, dằng mà làm cho giảm sáp tuổi, đó mà thôi. Cũng nơi lành chỗ độc ấy hay là mạnh trong mình một hai tháng thì là làm ta lâm đau.

Bởi tôi, xét rõ các cớ ấy, nên phải tìm các phương hay và hiệu với các nơi Lương-y danh nghiệm, cùng các chứng bịnh ấy mà chế thứ thuốc nầy ra đây, để mà cứu người và giúp đời, vì lẽ tánh thuốc cũng là hòa bình, không ngăng cũng không sở lâm, bịnh nặng tới mức ngày xổ hai lần, con bịnh nhẹ thì mỗi ngày xổ một lần không đau bụng, cũng như thể người mạnh lại dẫn vào các nơi mạch máu mà đuổi các chứng độc hư theo, mà hồi hoặc thọ dương tiêu hiện, hay là hội thứ mà ra. Dầu cho người không phải bịnh Hoa liễu mà uống nó thì nó cũng làm cho huyết dịch sạch sẽ, ăn không [illegible] yên giấc, và sửa diện mạo [illegible] khiến khuôn [illegible] vang lẫng, thì [illegible] lấy xét

Chủ trị các chứng bịnh bởi ra sau nầy;

Đàng thấp thanh vương
Thương hàn,
Đau bụng bỏi,
Đau bụng bỏi xanh,
Bụng có hòn cứt đặc,
Bụng đầy hơi,
Tuyến nổi cuối đặc,
Bao thanh hồi tuyệt,
Đương mạnh mà ngày,
Ung nhọt nhọt gỗ,
Lao xu lại đàng vấn,
Ký thanh đàng độc,
Lao [illegible] độc người đa.

Như ai có bị mấy chứng bịnh nầy thì xin dùng có hiệu liền, hãy mua ra dùng, bởi thuốc nầy trừ đặt nọc chẳng các tai đi tái tái nữa.

CÁCH DÙNG: Mỗi bữa sớm mai uống thuốc nước một muỗng và tối trước khi ngủ uống một muỗng. Còn thuốc buôn nống mà lấy [illegible] bữa sau khi ăn cơm trưa và tối, [illegible] tiêu mỗi ngày một lần, và phải [illegible] đó giữ [illegible] chừa, độ sống sót.

Giá ve thuốc nước và thuốc buôn giá là..... 3$60

THÓC MỖI BÀI UỐNG VÀO LỖ MIỆNG, HIỆU

SIGMARGYL

THỂ THUỐC CHÍCH TRỊ

BỊNH TIÊM LA

LÀM RA VIỆN

uống khỏi la phá khuấy hư động chi trong tỉ-ai, trong mình-mẩy cả

Có một mình thuốc nầy chế có trên đã hai vị đang trị bịnh tiêm la thiệt nầy linh-nghiệm chắc

Có sách các người chế để cuốn uống thuốc trị bịnh hiểu-nghiệm thế nào, của quan Lương-y PETITJEAN đã để, gởi thử hỏi xem

Mỗi ve thuốc uống đặng một tháng

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 3, Place du Théâtre-Français — PARIS

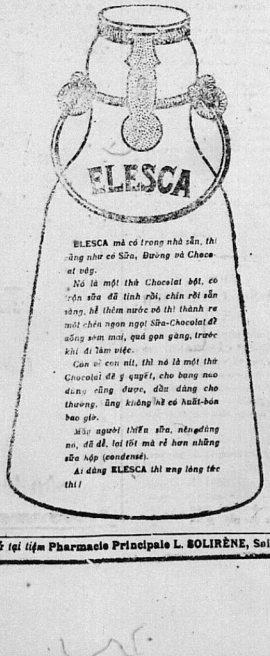

ELESCA mà có trong nhà sẵn, thì cũng như có Sữa, Đường và Chocolat vậy.

Nó là một thứ Chocolat bột, có trộn sữa đã tinh rồi, chín rồi sẵn vàng, hễ thêm nước nó thì thành ra một chén ngon ngọt Sữa-Chocolat để uống sớm mai, qua gọn gàng, trước khi đi làm việc.

Con ít con nít, thì nó là một thứ Chocolat để ý quýết, cho bung nao dùng cũng được, đầu đang cho thương, ũng không hề có huất-bón bao giờ.

Mấy người thiếu sữa, nên dùng nó, đã dễ, lại tốt mà rẻ hơn những sữa hộp (condensé).

Ai dùng ELESCA thì ưng lòng tác thì!

Có trữ tại tiệm Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE, Saigon.

XE MÁY ĐẠP

CỦA HÀNG M. CAFFORT

HIỆU:

« ALCYON »

KHÔNG KẺ THUA AI

Đua đường trường cũng là đua tại trường thì hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua Saigon — Hoemon — Saigon 50 km. M Didou hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua:

1.000 thước M. Célicourt hạng nhứt cỡi ALCYON.

10.000 thước M Tran-van-Chanh hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.

N° 32, 34, 36, Rue Catinat — SAIGON

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau bọng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường Lagrandière

Khi n bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với tục-châu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông Lương-y VI-TỂ-SANH bổn thận ra công chọn lựa các thứ dược nơi mấy danh sơn, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phát mẫn mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể kập cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức thiệt, bổng đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng để mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể lớn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rồi xấu hèn mà chế ra các thứ cao-đơn-hườn-tán rồi nó nhồi theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, như là (THIÊN . . . ; ĐƯỜNG) hay (TIÊN . . . ĐƯỜNG) vân vân . . . mà làm những bao, những hộp, những ve giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.

33, rue de Canton 33, CHOLON.

Chủ nhơn cẩn cáo

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh

bỏ Nha-phiên rất thần hiệu

Nó thè cho thuốc Solution R

của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát tây, Saigon

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gầy cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều nống dặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khi lực suy giảm, với thầy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành động, mệt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, dom-bà mất máu, cô huyết bạch, cô chửng, những kẻ bao lần tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.